

USVOJENI TEKSTOVI

Privremeno izdanje

P8_TA-PROV(2019)0243

Razrješnica za 2017.: Tematska izvješća Revizorskog suda u kontekstu razrješnice Komisiji za financijsku godinu 2017.

1. Rezolucija Europskog parlamenta od 26. ožujka 2019. o tematskim izvješćima Revizorskog suda u kontekstu razrješnice Komisiji za financijsku godinu 2017. (2018/2219(DEC))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir tematska izvješća Revizorskog suda sastavljena u skladu s drugim podstavkom članka 287. stavka 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
- uzimajući u obzir opći proračun Europske unije za financijsku godinu 2017.¹,
- uzimajući u obzir konsolidiranu godišnju računovodstvenu dokumentaciju Europske unije za financijsku godinu 2017. (COM(2018)0521 – C8-0370/2018)²,
- uzimajući u obzir godišnje izvješće Revizorskog suda o izvršenju proračuna za financijsku godinu 2017., s odgovorima institucija³,
- uzimajući u obzir izjavu o jamstvu⁴ u pogledu pouzdanosti računovodstvene dokumentacije te zakonitosti i pravilnosti temeljnih transakcija, koju je podnio Revizorski sud za financijsku godinu 2017., u skladu s člankom 287. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
- uzimajući u obzir svoju odluku od 26. ožujka 2019. o razrješnici za izvršenje općeg proračuna Europske unije za financijsku godinu 2017., dio III. – Komisija⁵ te svoju rezoluciju s primjedbama koja je sastavni dio te odluke,
- uzimajući u obzir preporuku Vijeća od 12. veljače 2019. o razrješnici koju treba dobiti Komisija za izvršenje proračuna za financijsku godinu 2017. (05824/2019 – C8-0053/2019),
- uzimajući u obzir članke 317., 318. i 319. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
- uzimajući u obzir članak 106.a Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku

¹ SL L 51, 28.12.2017.

² SL L 348, 28.9.2018., str. 1.

³ SL C 357, 4.10.2018., str. 1.

⁴ SL C 357, 4.10.2018., str. 9.

⁵ Usvojeni tekstovi od tog datuma, P8_TA-PROV(2019)0242.

energiju,

- uzimajući u obzir Uredbu (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002¹, a posebno njezine članke 62., 164., 165. i 166.,
 - uzimajući u obzir Uredbu (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012², a posebno njezine članke 69., 260., 261. i 262.,
 - uzimajući u obzir članak 93. Poslovnika i Prilog IV. Poslovniku,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za proračunski nadzor (A8-0088/2019),
- A. budući da prema članku 17. stavku 1. Ugovora o Europskoj uniji Komisija izvršava proračun i upravlja programima te da, u skladu s člankom 317. Ugovora o funkcioniranju Europske Unije, proračun izvršava u suradnji s državama članicama, na vlastitu odgovornost, u skladu s načelom dobrog financijskog upravljanja;
- B. budući da tematska izvješća Revizorskog suda sadrže informacije o važnim pitanjima u vezi s korištenjem sredstava, koja su stoga Parlamentu korisna u obavljanju uloge tijela nadležnog za davanje razrješnice;
- C. budući da njegove primjedbe na tematska izvješća Revizorskog suda čine sastavni dio spomenute Odluke Parlamenta od 26. ožujka 2019. o razrješnici za izvršenje općeg proračuna Europske unije za financijsku godinu 2017., dio III. – Komisija;

Dio I. – tematsko izvješće Revizorskog suda br. 15/2017 naslovljeno „Ex ante uvjeti i pričuva za uspješnost u području kohezije: inovativni, ali još uvijek ne i djelotvorni instrumenti”

1. prima na znanje nalaze i zaključke Revizorskog suda i izražava žaljenje što ih Komisija nije uzela u obzir pri pripremi prijedloga za odgovarajuće odredbe za iduće programsko razdoblje;
2. posebno izražava žaljenje što neki od kriterija koje je Komisija navela u svom Prijedlogu uredbe o zajedničkim odredbama 2021. – 2027. možda neće utjecati na provedbu povezanih posebnih ciljeva niti bi značajno poboljšali učinkovitost i djelotvornost kohezijske politike, što je u tom pogledu suprotno preporuci Revizorskog suda;
3. podsjeća da su *ex ante* uvjeti za razdoblje 2014. – 2020. uvedeni u cilju olakšanja provedbe europskih strukturnih i investicijskih fondova jamčenjem potrebnih uvjeta za učinkovito i djelotvorno korištenje pomoći Unije;

¹ SL L 298, 26.10.2012., str. 1.

² SL L 193, 30.7.2018., str. 1.

4. međutim, skreće pozornost na to da je Revizorski sud doveo u pitanje jesu li *ex ante* uvjeti doista doveli do promjena na terenu unatoč tome što su, prema mišljenju Revizorskog suda, pružili okvir za procjenu spremnosti država članica da provedu kohezijsku politiku;
5. ističe da, ako se *ex ante* uvjeti zadrže i u sljedećem programskom razdoblju zamijene uvjetima koji omogućuju provedbu, oni moraju biti usklađeni s nacionalnim i regionalnim kontekstom, usmjereni prema poticajima i pogodni za neometanu provedbu regionalnih razvojnih ciljeva bez poteškoća te se njima također trebaju isključivati preklapanja i dvosmislenost kao i različita tumačenja;
6. napominje da je u trenutku donošenja programa europskih strukturnih i investicijskih fondova ispunjeno otprilike 75 % svih primjenjivih *ex ante* uvjeta, da je na početku 2017. ispunjeno 86 %, a do svibnja 2018. 99 % *ex ante* uvjeta, što ukazuje na to da je ispunjavanje *ex ante* uvjeta trajalo duže nego razdoblje predviđeno Uredbom (EU) br. 1303/2013 („Uredba o zajedničkim odredbama”) i da je do roka utvrđenog za prosinac 2016. 15 % *ex ante* uvjeta ostalo neispunjeno;
7. priznaje da su *ex ante* uvjeti predstavljali dodatno administrativno opterećenje i da su, kao što je potvrdila Komisija, bili jedan od mogućih razloga za zabilježena kašnjenja u provedbi europskih strukturnih i investicijskih fondova za razdoblje 2014. – 2020.; potvrđuje također da, iako Komisija za neispunjavanje *ex ante* uvjeta do kraja 2016. nije obustavila plaćanja programima, upravljačka tijela o kojima je riječ nisu podnijela zahtjeve za plaćanje, namećući time neku vrstu autoobustave sredstava i odgađajući provedbu što je za posljedicu imalo da je apsorpcija na kraju četvrte godine trenutnog razdoblja (2017.) bila znatno niža nego stopa apsorpcije na odgovarajući datum (kraj 2010.) za prethodno razdoblje 2007. – 2013. (17 % odnosno 41 %), čime se dodatno dovodi u pitanje dodana vrijednost *ex ante* uvjeta kao instrumenta uvedenog s ciljem olakšavanja provedbe kohezijske politike;
8. ističe da je, kad je riječ o vremenu preostalom do kraja tekućeg programskog razdoblja, ključno da Komisija pruži potrebnu pomoć državama članicama kako bi ispunile preostale *ex ante* uvjete i u praksi provele odgovarajuće odredbe, osobito u pogledu javne nabave i državnih potpora;
9. prima na znanje mišljenje Revizorskog suda da se uključivanjem pričuve na osnovi postignutih rezultata u okvir uspješnosti namjeravalo pružiti učinkovit poticaj kako bi se ostvarila planirana ostvarenja i rezultati;
10. slaže se s mišljenjem Revizorskog suda da, općenito, okvir uspješnosti za razdoblje 2014. – 2020. nije znatno više usmjeren na rezultate od sličnih odredbi u prethodnim razdobljima, te ostaje uglavnom usmjeren na uporabu sredstava i rezultate projekata, pri čemu veliku većinu pokazatelja koji čine osnovu za dodjelu pričuve za uspješnost predstavljaju pokazatelji planiranih ostvarenja (57,1 %), financijski pokazatelji (33,4 %) i ključni provedbeni koraci (9,2 %), uz, nažalost, tek marginalnu primjenu pokazatelja rezultata (0,3 %);
11. primjećuje, u tom smislu, da su, kako je utvrđeno u Prilogu II. Uredbe o zajedničkim odredbama, ključne etape za privremene ciljeve o provedbi pokazatelja rezultata bile predviđene za primjenu u okviru uspješnosti samo „po potrebi”, za razliku od obveznog uključivanja ključnih etapa u vezi s provedbom pokazatelja rezultata usko povezanih s podržanim intervencijama politike;

12. smatra da je rok za provedbu preispitivanja uspješnosti programa svake države članice utvrđen za 2019. spriječio države i regije koje su dostigle ključne etape da pristupe sredstvima koja su im dodijeljena prije posljednje godine razdoblja jer su ona ostala blokirana u pričuvi na osnovi postignutih rezultata; stoga poziva da se omogući ranija revizija uspješnosti i ranije pristupanje tim sredstvima;
13. poziva Komisiju da se, u slučaju da se pričuva za uspješnost nastavi u razdoblju nakon 2020., njezin prijedlog temelji na iskustvima stečenima u razdoblju 2014. – 2020. te da predloži odgovarajuće izmjene okvira uspješnosti kako bi se stvorio pravi poticaj za sustav usmjeren na rezultate; tim bi se sustavom također trebala uspostaviti potrebna ravnoteža između pojednostavnjenja radi neometane provedbe projekata i potrebnih odredbi o dobrom financijskom upravljanju i nadzoru;
14. podsjeća da je svrha kohezijske politike prije svega potpora i solidarnost, čime se omogućuje i potiče da instrumenti budu prikladniji od inovacija u obliku sankcija i disciplinskih mjera;

Dio II. – tematsko izvješće Revizorskog suda br. 19/2017 naslovljeno „Uvozni postupci: nedostaci u pravnom okviru i nedjelotvorna provedba utječu na financijske interese EU-a”

15. poziva Komisiju da pruži informacije o manjku sredstava prikupljenih od carina koji je Komisija utvrdila u provjerama tradicionalnih vlastitih sredstava te da provede cjelovitu analizu na temelju tih podataka;
16. poziva Komisiju da pruži informacije o iznosima carina koji se potražuju od država članica i prikupljaju u korist proračuna Unije; smatra da se postojeći sustav poticaja za carinske provjere može poboljšati;
17. poziva Komisiju da pripremi analizu postupaka koji se u komunikacijama o uzajamnoj pomoći traže od država članica, kao i napretka u ostvarenju glavnog cilja, tj. postizanja jednakovrijednih rezultata;
18. poziva Komisiju da izradi ocjenu kvantitativnih rezultata provedbe programa Unije Carina 2020. i Hercule III, namijenjenih financiranju razmjene informacija i carinske suradnje u zaštiti financijskih interesa Unije tijekom razdoblja sadašnjeg višegodišnjeg financijskog okvira;
19. poziva Komisiju da analizira razinu zlouporabe oslobođenja od carine na temelju male vrijednosti za robu nabavljenu e-trgovinom iz trećih zemalja;

Dio III. – tematsko izvješće br. 20/2017 Revizorskog suda naslovljeno „Instrumenti kreditnog jamstva financirani sredstvima EU-a: ostvareni su pozitivni rezultati, ali potrebno je poboljšati usmjeravanje na ciljne korisnike i koordinaciju s nacionalnim programima”

20. pozdravlja tematsko izvješće Revizorskog suda, njegove zaključke i preporuke;
21. pozdravlja činjenicu da je Komisija prihvatila većinu preporuka i što će postupiti u skladu s njima;
22. smatra, kao i Revizorski sud, da bi se financijskim instrumentima trebalo koristiti samo

ako komercijalne zajmove nije moguće dobiti jer je projekt premalen ili prerizičan, ili ako zajmoprimac ne može osigurati potrebni kolateral; poziva Komisiju da razvije metodologiju za analizu učinka jamstava na ponudu zajmova, konkurentnost među bankama i inovacijske aktivnosti poduzeća, kao i za analizu podjele implicitne subvencije između ponuditelja i korisnika;

23. skreće pozornost Komisije i Revizorskog suda na činjenicu da Instrument kreditnog jamstva i jamstveni instrument InnovFin za MSP-ove potencijalno stvaraju portfelje zajmova posrednika vrijedne 24,42 milijarde EUR, o čemu tijelo nadležno za davanje razrješnice zna vrlo malo jer je sustav iznimno složen i netransparentan;
24. ponavlja stajalište Parlamenta izraženo u njegovoj rezoluciji od 27. travnja 2017. s primjedbama koje su sastavni dio odluka o razrješnici za izvršenje općeg proračuna Europske unije za financijsku godinu 2015., dio III. – Komisija i izvršne agencije:
 - „20. ističe povećanu uporabu financijskih instrumenata poglavito sačinjenih od zajmova, vlasničkih instrumenata, jamstava i instrumenata za podjelu rizika pod neizravnim upravljanjem u razdoblju 2014. – 2020. te ističe da je Grupa Europske investicijske banke (EIB) upravljala gotovo svim instrumentima pod neizravnim upravljanjem; ne smatra da je dostupno dovoljno informacija da bi se ocijenili rezultati koje su ostvarili ti instrumenti, osobito kad je riječ o njihovom utjecaju na društvo i okoliš; naglašava da se financijskim instrumentima mogu dopuniti bespovratna sredstva, ali da ih ne smiju zamijeniti;”
25. podsjeća povjerenika Komisije Oettingera na njegovu namjeru da dugoročno vrati razne proračune u sjeni u okvir proračuna Unije; smatra da bi se time znatno povećala demokratska odgovornost; poziva Komisiju da sastavi komunikaciju o tome kako se to može postići do lipnja 2019.;

Dio IV. – tematsko izvješće br. 22/2017 Revizorskog suda naslovljeno „Misije za promatranje izbora – uloženi su naponi u praćenje provedbe preporuka, no potrebno je bolje nadziranje”

26. pozdravlja izvješće Revizorskog suda te u nastavku iznosi svoje primjedbe i preporuke;
27. podsjeća da misije EU-a za promatranje izbora čine vrlo vidljiv instrument vanjske politike Unije i strateški parlamentarni cilj, s obzirom da je glavni promatrač misija za promatranje izbora zastupnik u Europskom parlamentu, te instrument za promicanje demokratizacije i poboljšanje izbornog postupka;
28. vjeruje da aktivnosti promatranja izbora koje se provode pravilno, pravedno i objektivno imaju ključnu ulogu u javnoj diplomaciji jer daju nepristranu procjenu i konstruktivne preporuke čiju provedbu mogu pratiti nacionalni dionici te organizacije civilnog društva;
29. podsjeća da ne postoji jedinstven pristup rješavanju tog pitanja te da bi trebalo razmotriti određeni stupanj fleksibilnosti uzimajući u obzir posebnosti pojedine zemlje domaćina;
30. smatra da izravno savjetovanje s dionicima o mogućim preporukama misija za promatranje izbora prije dovršetka izvješća predstavlja sumnjivu praksu i da to ni u kojem slučaju ne smije biti mogućnost koju primjenjuje glavni promatrač s obzirom na

neovisnost promatračkih misija;

31. smatra se da bi mjere poduzete na temelju misija za promatranje izbora trebalo dodatno poboljšati političkim dijalozima i sudjelovanjem *ad hoc* izaslanstava Parlamenta te eventualno istraživanjem novih načina poput izbornih dijaloga u cilju obogaćivanja cjelokupnog procesa praćenja izbora, posebno činjenične procjene izbornog postupka;
32. poziva Europsku službu za vanjsko djelovanje da što je više moguće prati učinkovitu provedbu preporuka promatračkih misija u trećim zemljama, da poštuje suverenitet svake države i uključi Parlament te da odredi dovoljnu razinu ljudskih resursa iz izaslanstava Unije s odgovarajućim stručnim znanjem za tu važnu političku zadaću koja je nužna u nekim područjima koje je utvrdila misija za promatranje izbora;
33. smatra da bi bilo korisno da se glavni promatrač u ranoj fazi uključi u osnivanje glavnog tima misije za promatranje izbora (posebno za određene funkcije kao što su politički savjetnik, izborni stručnjak ili zamjenik glavnog promatrača) kako bi se omogućila brza, učinkovitija i dosljedna uspostava misija za promatranje izbora;
34. u tom kontekstu smatra da je stvaranje baze podataka misija za promatranje izbora korisna operativna mogućnost kako bi se srednjoročno i dugoročno unaprijedila vjerodostojnost i transparentnost ovog instrumenta i postupka Unije;
35. općenito zahtjeva da se veći naglasak stavi na održivost djelovanja koja se financiraju iz Europskog instrumenta za demokraciju i ljudska prava, a osobito u okviru misija za promatranje izbora, pri čemu postoji znatan prostor za bolji prijenos znanja lokalnim dionicima i poboljšanje praćenja provedbe preporuka;

Dio V. – tematsko izvješće Revizorskog suda br. 23/2017 naslovljeno „Jedinstveni sanacijski odbor: rad na zahtjevnom zadatku izgradnje bankovne unije je započeo, ali i dalje preostaje mnogo posla”

36. pozdravlja tematsko izvješće Revizorskog suda te podržava njegove primjedbe i preporuke;
37. kritičan je prema Jedinstvenom sanacijskom odboru zbog toga što nije dostavio svu dokumentaciju zatraženu tijekom revizije; podsjeća Jedinstveni sanacijski odbor da je UFEU-om Revizorskom sudu omogućen neometan pristup dokumentaciji subjekta revizije koja se smatra potrebnom za provedbu revizije;
38. ne odobrava činjenicu da Jedinstveni sanacijski odbor ne raspolaže s dovoljno osoblja otkako je postao operativno neovisan; poziva Jedinstveni sanacijski odbor da ubrza postupak zapošljavanja, osobito dovođenjem stručnjaka za sanaciju i relevantno područje politike, uključujući one na višim položajima;
39. izražava zabrinutost zbog aktualnog Memoranduma o razumijevanju između Jedinstvenog sanacijskog odbora i Europske središnje banke jer se njime ne jamči da Jedinstveni sanacijski odbor redovito i pravovremeno prima sve podatke od Europske središnje banke; poziva Jedinstveni sanacijski odbor da s Europskom središnjom bankom raspravi o načinima poboljšanja situacije;

Dio VI. – tematsko izvješće Revizorskog suda br. 1/2018 naslovljeno „Zajednička pomoć za

potporu projektima u europskim regijama (JASPERS) – vrijeme je za bolje usmjerenje”

40. pozdravlja tematsko izvješće Revizorskog suda, njegove zaključke i spremnost Komisije da provede preporuke;
41. pozdravlja činjenicu da je u nekim slučajevima zahvaljujući JASPERS-u došlo do napretka u sposobnosti država članica u pogledu pripreme projekata te da su projekti bili dobre kvalitete, što je potvrđeno ubrzanim odobrenjem Komisije;
42. poziva Komisiju i EIB da se pobrinu da se program provodi na način koji donosi bolje rezultate kad je riječ o administrativnim kapacitetima država članica;
43. napominje da je u razdoblju od 2006. do 2016. na početku došlo do povećanja stvarnih troškova JASPERS-a te financijskog doprinosa Komisije, koji su ostali stabilni u iznosu od otprilike 30 milijuna EUR godišnje, pri čemu je doprinos Komisije varirao između 70 i 80 %;
44. smatra da bi korisnici trebali na odgovarajući način sudjelovati u troškovima JASPERS-a;
45. smatra da su zadaće JASPERS-a, „(...) kako bi državama članicama koje su pristupile Uniji od 2004. godine nadalje pružala neovisne besplatne savjete koji će im pomoći u pripremi kvalitetnih prijedloga za velike projekte ulaganja koji bi se financirali sredstvima iz dvaju fondova Unije – Kohezijskog fonda i Europskog fonda za regionalni razvoj. (...)” logično trebale postati sve manje u svjetlu toga što se novije države članice prilagođavaju sustavima i postupcima Unije;
46. izražava duboku zabrinutost zbog opažanja Revizorskog suda: „VIII. EIB [Europska investicijska banka] nije bio voljan Sudu dostaviti informacije o stvarnim troškovima JASPERS-a, a Komisija je tek djelomično mogla dokazati opravdanost standardnih troškova JASPERS-a korištenih do 2014. za članove osoblja iz EIB-a.”;
47. ustraje u tome da EIB treba Revizorskom sudu dati na raspolaganje sve relevantne informacije za reviziju; poziva Komisiju da poduzme sve potrebne mjere kako bi se osigurala suradnja EIB-a u tom pogledu;

Dio VII. – tematsko izvješće Revizorskog suda br. 2/2018 naslovljeno „Operativna učinkovitost ESB-a u upravljanju kriznim situacijama u bankama”

48. pozdravlja tematsko izvješće Revizorskog suda o operativnoj učinkovitosti ESB-a u upravljanju kriznim situacijama u bankama, njegove preporuke i spremnost Komisije na provedbu sve osim jedne preporuke;
49. izražava duboku zabrinutost zbog činjenice da ESB Revizorskom sudu nije odobrio pristup svim traženim dokumentima ili informacijama koje je Revizorski sud smatrao potrebnima za provedbu svojih zadaća te poziva ESB da promijeni svoju politiku u tom pogledu;
50. smatra da je potpuna suradnja ESB-a nužna, trebala bi biti svojevrsna i njome bi se poboljšali transparentnost i odgovornost;
51. podsjeća, sa žaljenjem, da Revizorski sud nije glavni vanjski revizor ESB-a te da je

ovlašten ispitivati samo operativnu učinkovitost upravljanja ESB-a (članak 27. Protokola br. 4 priloženog UFEU-u);

52. ističe očitu međuinstitucijsku neravnotežu: dok Sud Europske unije ima važnu ulogu u praćenju aktivnosti ESB-a (članak 35. Protokola br. 4), Revizorskom sudu pružena je skromna uloga u provjeri financijskog upravljanja bankom (radi ispitivanja operativne učinkovitosti uprave) nauštrb transparentnosti i odgovornosti;
53. stoga poziva države članice i institucije Unije da prilikom sljedeće revizije Ugovorâ povećaju ulogu Revizorskog suda kad je riječ o ESB-u;

Dio VIII. – tematsko izvješće Revizorskog suda br. 3/2018 naslovljeno „Revizija postupka u slučaju makroekonomskih neravnoteža”

54. napominje tematsko izvješće Revizorskog suda o postupku u slučaju makroekonomskih neravnoteža, njegove preporuke i spremnost Komisije na provedbu većine njih;
55. ističe da je postupak u slučaju makroekonomskih neravnoteža dio postupka europskog semestra, koji počinje godišnjim pregledom rasta i izvješćem o mehanizmu upozoravanja ujesen godine n-1; ako se u izvješću o mehanizmu upozoravanja, na temelju ljestvice pokazatelja i pragova, navede mogućnost nastanka konkretnog problema, dotična država članica postaje predmet detaljnog preispitivanja;
56. napominje da ako, na temelju rezultata detaljnog preispitivanja, Komisija smatra da postoji makroekonomska neravnoteža, ona o tome obavješćuje Parlament, Vijeće i Euroskupinu; Vijeće na preporuku Komisije dotičnoj državi članici tada može uputiti preporuke (u skladu s postupkom utvrđenim u članku 121. stavku 2. UFEU-a); te preventivne preporuke u okviru postupka u slučaju makroekonomskih neravnoteža čine dio preporuka po državama članicama;
57. zaključuje, zajedno s Revizorskim sudom, da su preporuke Vijeća podložne političkoj interpretaciji; pritom se čini da je riječ o pravilu, a ne o iznimci;

Dio IX. – tematsko izvješće Revizorskog suda br. 4/2018 naslovljeno „Pomoć EU-a Mjanmaru/Burmi”

58. pozdravlja izvješće Revizorskog suda te u nastavku iznosi svoje primjedbe i preporuke;
59. svjestan je težine političke situacije i složenih operativnih izazova s kojima su suočeni ESVD, Komisija i delegacija Europske unije, posebno u saveznim državama Rakhine, Kachin i Shan;
60. traži od ESVD-a i Komisije da nastave razvijati sveobuhvatan i ambiciozan program za dugoročnu razvojnu suradnju, koristeći pritom sve instrumente koji im stoje na raspolaganju, kako bi se pomoglo Mjanmaru da razvije i doradi svoju opću strategiju razvoja i pritom poradi na uspostavi nacionalnog okvira za rezultate koji će sadržavati alate za mjerenje učinka i održivosti;
61. poziva da se u pogledu intervencije Unije i odabira ključnih sektora za razvoj utvrdi odgovarajuća kombinacija politika na temelju redovite evaluacije potreba po sektorima i da se pritom posebno povede računa o izvedivosti, komplementarnosti i održivosti

projekata; traži da se rezultati strateške evaluacije zemlje, koja će biti dovršena tijekom 2018., u najkraćem mogućem roku prosljede Parlamentu;

62. smatra također nužnim da se omogući dovoljna razina fleksibilnosti pri osmišljavanju i provedbi programa potpore kako bi se, u posebno teškim političkim i operativnim uvjetima, sustavnije ojačali nacionalni kapaciteti i zajamčila primjerena geografska pokrivenost u skladu sa stvarnom apsorpcijskom sposobnosti te zemlje;
63. izražava žaljenje zbog toga što Komisija nije u dovoljnoj mjeri utvrdila koje su regije prioritetna područja za pomoć; napominje da je prva studija o posebnim potrebama savezne države Rakhine provedena 2017.; smatra da je ciljana evaluacija te savezne države trebala biti prioritet delegacije Unije odmah po njezinoj uspostavi 2013.;
64. potiče jačanje kapaciteta javnog sektora i institucijskih struktura u svrhu uspostave odgovornijeg okvira za upravljanje, pri čemu treba strateški zajamčiti potporu glavnim revizorskim institucijama u toj zemlji;
65. podsjeća na to da je „izgradnja države” u središtu razvojne strategije Unije, u skladu s načelima za intervenciju u nestabilnim situacijama, što se posebno odnosi na jačanje institucionalnog okvira te transparentnost i učinkovitost upravljanja javnim financijama u kombinaciji s pojačanim političkim dijalogom;
66. podržava jačanje suradnje s međunarodnim partnerima na terenu kako bi se povećala troškovna učinkovitost djelovanja u kojima sudjeluje više donatora s obzirom na to da je učinkovita koordinacija donatora i dalje ključan preduvjet za izbjegavanje dupliciranja i rascjepkanosti pomoći;
67. izražava žaljenje zbog toga što su ustanovljene slabosti u pogledu razmjene informacija između glavnih uprava DEVCO i ECHO u savezima državama Rakhine i Kachin; izražava žaljenje zbog toga što je postupak za razmjenu informacija između tih dviju glavnih uprava uspostavljen tek u rujnu 2016.; u tom smislu poziva na veću usklađenost humanitarne i razvojne pomoći te na snažniju povezanost pomoći u hitnim slučajevima i obnove i razvoja, uspostavom stalne međuresorne platforme za povezivanje pomoći, obnove i razvoja; smatra da, kada god je to moguće, treba uspostaviti integriran pristup s jasno utvrđenim ciljevima u pogledu koordinacije, donijeti strategiju na razini zemlje usklađenu između glavnih uprava ECHO i DEVCO te pristupiti razmjeni najboljih praksi; u tom smislu poziva da pristup utemeljen na povezanosti pomoći, obnove i razvoja bude sustavno uključen u cijeli ciklus operativnog financiranja;
68. nadalje, od službi Komisije traži bolje promišljanje prelaska s kratkoročnih humanitarnih aktivnosti na dugoročne razvojne intervencije i dosljednu usklađenost, ne samo među različitim akterima uključenima u razvoj na terenu već i s nacionalnim prioritetima, preko zajedničke strategije i okvira za humanitarnu pomoć i razvoj;
69. preporučuje da se bolje praćenje provedbe projekata i djelovanja ostvari tako da se u programskoj i upravljačkoj dokumentaciji bolje obrazlože iznosi dodijeljeni za prioritetne sektore kako bi se, po potrebi, mogla razmotriti eventualna prilagodba pomoći u vidu novih potreba u razdoblju do 2020. i istovremeno omogućiti bolja vidljivost djelovanja Unije; smatra da su vidljivost donatora i postojanje odgovarajućeg traga informacija o upravljanju projektima važni kako bi svi doprinosi bili zabilježeni i kako bi se zadržala odgovornost za trošenje sredstava;

70. žali zbog toga što najveći dio Zajedničkog fonda za mir nije bio namijenjen za saveznu državu Rakhine; smatra da je time uistinu propuštena prilika za djelovanje u toj iznimno osjetljivoj regiji; zahtijeva od Komisije da područje primjene tog fonda proširi i na saveznu državu Rakhine;
71. podsjeća na to da bi, u slučajevima u kojima je proračunska potpora jedan od bitnih modaliteta provedbe programa pomoći, Komisija u suradnji s drugim donatorima trebala:
- pružiti odgovarajuću potporu jačanju kapaciteta i usmjeriti se na ključne elemente upravljanja javnim financijama, među kojima su i mehanizmi za utvrđivanje odgovornosti i suzbijanje korupcije;
 - pružiti potporu pravodobnoj pripremi odgovarajućeg programa reforme upravljanja javnim financijama;
 - po potrebi, utvrditi kratkoročne mjere za zaštitu sredstava Unije od rasipanja, gubitaka i neučinkovitosti;

Dio X. – tematsko izvješće br. 5/2018 Revizorskog suda naslovljeno „Obnovljiva energija za održiv ruralni razvoj: znatan potencijal za sinergiju koji uglavnom ostaje neiskorišten”

72. poziva Komisiju i države članice da uzmu u obzir okolnosti i konkretne potrebe svake ruralne zajednice i gospodarstva, razmotriti potencijalne pozitivne i negativne učinke te politike i zajamčiti da se njome ostvaruju ravnomjerni rezultati na ruralnim područjima pri osmišljavanju buduće politike u području obnovljive energije; kako bi se to postiglo, Komisija bi u suradnji s državama članicama trebala uspostaviti relevantan mehanizam koji bi mogao biti nadahnut mehanizmom „ruralnog testiranja”, kako je predviđen „točkom 1. smjernica politike” Deklaracije iz Corca 2.0 iz 2016.;
73. poziva Komisiju da taj instrument uvede u proces savjetovanja s državama članicama o integriranim nacionalnim energetske i klimatskim planovima, koje je Komisiji potrebno dostaviti do 1. siječnja 2019., te pružati državama članicama smjernice o njegovoj primjeni;
74. poziva Komisiju da u suradnji sa suzakonodavcima osmisli budući okvir politike za bioenergiju koji bi uključivao dostatne mjere zaštite od neodržive nabave biomase za energiju; u tom bi okviru trebalo prepoznati i uzeti u obzir rizike u pogledu održivosti koje donosi poticanje uporabe bioenergije utvrđivanjem ciljnih vrijednosti i provedbom programa financijske potpore te zajamčiti da su ublaženi povezani rizici za okoliš i društveno-gospodarski rizici;
75. poziva Komisiju da utvrdi što bi se trebalo postići ulaganjima Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) u obnovljive izvore energije; na koji bi način trebala pružiti vrijednost na ruralnim područjima; na koji bi način EPFRR trebao dopuniti postojeće mehanizme financiranja Unije i država članica a da pritom ne postane samo još jedan izvor financiranja za obnovljivu energiju čiji prioritet pri izradi buduće politike ruralnog razvoja nije ruralni razvoj;
76. u tom kontekstu poziva Komisiju da iskoristi relevantno i dobro praktično iskustvo stečeno tijekom revizije Revizorskog suda (evaluacija obnovljive energije na ruralnom području, projekti opskrbe energijom trećih strana koji se financiraju u okviru EPFRR-

a, projekti vlastite upotrebe obnovljive energije), kao i slično iskustvo opisano u studiji OECD-a pod nazivom „Povezivanje obnovljive energije s ruralnim razvojem”;

77. poziva države članice da Komisiji, u vezi s potporom iz EPFRR-a za obnovljivu energiju, u svojim poboljšanim izvješćima o provedbi za 2019. godinu iznesu relevantne informacije o programskim postignućima projekata obnovljive energije; te bi informacije Komisiji trebale omogućiti da utvrdi količinu rashoda isplaćenih iz EPFRR-a za projekte obnovljive energije, instaliranih energetske kapaciteta ili energije proizvedene u okviru takvih projekata; poziva Komisiju da preciznije definira različite vrste pokazatelja tijekom pripreme programskog razdoblja nakon 2020.;
78. poziva Komisiju da podsjeti države članice da primijene relevantne postupke odabira kako bi se potpora pružala isključivo održivim projektima obnovljive energije koji donose jasnu dodatnu korist za održivi ruralni razvoj;

Dio XI. – tematsko izvješće Revizorskog suda br. 6/2018 naslovljeno „Slobodno kretanje radnika – temeljna je sloboda zajamčena, ali boljim usmjeravanjem financijskih sredstava EU-a doprinijelo bi se mobilnosti radnika”

79. pozdravlja tematsko izvješće Revizorskog suda i poziva Komisiju i države članice da provedu preporuke iz tog izvješća;
80. ističe da je slobodno kretanje radnika temeljno načelo Europske unije i jedna od najvećih prednosti jedinstvenog tržišta, pod uvjetom da je ono na korist objema stranama u radnom odnosu i da se zajamči zaštita prava radnika i ukine svaka vrsta diskriminacije na temelju državljanstva među radnicima iz država članica u vezi sa zapošljavanjem, primitcima od rada i ostalim uvjetima rada i zapošljavanja;
81. sa zabrinutošću primjećuje da su i dalje prisutne brojne prepreke za slobodnu i pravednu mobilnost radnika u Uniji i da se mjerama koje su poduzeli Komisija i države članice ne mogu u potpunosti riješiti problemi s kojima se suočavaju radnici koji žele raditi u drugim državama članicama, poput nedostatnih informacija o pravima radnika u pogledu zapošljavanja, radnih uvjeta i socijalnih prava, ali i neodgovarajućih mjera za sprečavanje diskriminacije mobilnih radnika i za jamčenje učinkovite provedbe njihovih prava;
82. prima na znanje opažanja Revizorskog suda prema kojima je Komisija uvela alate za informiranje građana o njihovim pravima i uspostavila sustave za prijavu diskriminacije povezane sa slobodom kretanja radnika; izražava zabrinutost, međutim, zbog toga što je Revizorski sud utvrdio da unatoč tim alatima i sustavima Komisija ne raspolaže informacijama o trenutnoj razini osviještenosti o tim alatima ni o razmjerima diskriminacije protiv slobode kretanja na razini Unije;
83. napominje da su neki od alata koje je Komisija uspostavila radi pružanja potpore mobilnosti radne snage nepoznati potencijalnim korisnicima i zabrinut je jer se u više država članica tek manji dio slobodnih radnih mjesta oglašava na europskom portalu za radnu mobilnost EURES; usmjerava pozornost na činjenicu da se ti instrumenti financiraju iz proračuna Unije te da Europski socijalni fond i Program za zapošljavanje i socijalne inovacije (EaSI) u okviru VFO-a za razdoblje 2014. – 2020. pružaju mogućnost financiranja mjera i aktivnosti povezanih s mobilnosti radne snage na razini Unije i nacionalnoj razini koja se, međutim, ne koristi u dovoljnoj mjeri;

84. poziva Komisiju i države članice da raspoložive mogućnosti financiranja iskoriste za provedbu mjera kojima bi se zajamčilo da se tim alatima pružaju potpune informacije o postojećim slobodnim radnim mjestima i pravima radnika te za bolju osviještenost građana o tim alatima i informacijama koje oni pružaju, kao i da prate razinu osviještenosti o njima kako bi se ona dodatno povećala; u tom smislu potiče Komisiju da promiče oglašavanje praktičnih rješenja za mobilnost radne snage, posebice s pomoću novih tehnologija, internetskih pretraživača i oglašavanja, i ustraje u tome da je u tom smislu potrebno poboljšati suradnju između Komisije i država članica; posebno poziva nadležna nacionalna tijela i koordinate iz EURES-a da aktivnije surađuju sa zaposlenicima na promicanju EURES-a i prilika za mobilnost radnih mjesta u cijeloj Uniji; također poziva Komisiju i države članice da se pobrinu za odgovarajuću komplementarnost i dodatnost između mjera koje se financiraju iz ESF-a i EaSI-ja;
85. dijeli mišljenje Revizorskog suda da je, kako bi se takvi slučajevi mogli djelotvorno riješiti, potrebno imati informacije i razumjeti razmjere postojeće diskriminacije u području slobodnog kretanja radnika; potiče stoga Komisiju da u suradnji s državama članicama poduzme mjere za poboljšanje djelotvornosti postojećih sustava kako bi se utvrdili slučajevi diskriminacije te poduzeli daljnji koraci radi prevencije i uklanjanja prepreka i diskriminacije u području pravedne mobilnosti radne snage;
86. ističe da se neprenosivošću određenih doprinosa za socijalno osiguranje radnicima uskraćuje dio njihovih socijalna prava, čime se odvraća od mobilnosti radnika; poziva Komisiju da razmotri mogućnost pripreme odgovarajućih zakonodavnih prijedloga i potiče uvođenje poticaja za države članice koje bi bile voljne omogućiti prijenos mirovinskih prava, uz puno poštovanje postojećeg pravnog okvira;
87. napominje da uzajamno priznavanje sveučilišnih diploma i stručnih kvalifikacija među državama članicama i dalje predstavlja izazov i ozbiljnu prepreku mobilnosti radne snage; ističe da bi taj proces trebao biti jednostavan i financijski pristupačan, i za građane i za nadležna nacionalna tijela; potiče Komisiju da promiče razmjenu dobrih praksi među državama članicama u okviru radnih skupina Vijeća te, kada je to prikladno, platformi OECD-a;
88. izražava zabrinutost zbog nedostatne usporedivosti podataka koje države članice pružaju o mobilnosti radne snage; poziva Komisiju da državama članicama da smjernice o tome koji se podaci moraju prikupljati i u koju svrhu; također zahtijeva da Komisija poboljša prikupljanje i predstavljanje statističkih podataka o slobodnom kretanju radnika, posebno u pogledu problema s kojima se mobilni radnici susreću izvan svojih matičnih država;
89. žali zbog činjenice da je usklađenost ponude i potražnje za radnom snagom, kao i usklađenost znanja i vještina s potrebama tržišta rada, cilj koji u politikama mobilnosti radne snage u državama članicama još uvijek nije ostvaren; poziva države članice da u potpunosti iskoriste prilike koje se u okviru ESF-a, EaSI-a i EURES-a pružaju za poticanje mobilnosti radne snage, u cilju smanjenja stope nezaposlenosti u nekim državama članicama i regijama te rješavanja neusklađenosti vještina i znanja s potrebama i manjka radne snage drugdje;
90. sa zabrinutošću napominje da postoje problemi povezani za zahtjevima za projekte prekogranične mobilnosti koji se financiraju u okviru EaSI-ja te poziva Komisiju da se u svojem sljedećem pozivu na podnošenje prijedloga pozabavi s tim pitanjima, među ostalim i na način da se uvedu obavezni pokazatelji rezultata koji bi omogućili da se u

praksi utvrde dodana vrijednost financiranja Unije i učinak pružene potpore;

91. s obzirom na zaključke Revizorskog suda prema kojima je potrebno uložiti dodatne napore kako bi se poboljšala mobilnost radne snage u Uniji i svladale postojeće prepreke na tom putu, poziva Komisiju i države članice da u razdoblju od 2021. do 2027. zajamče odgovarajuća financijska sredstva za pravednu mobilnost radne snage, čime bi se omogućilo daljnje neometano funkcioniranje relevantnih alata i sustava u tom području; također traži od Komisije i država članica da se pobrinu za nastavak mjera i aktivnosti kojima se olakšava slobodno kretanje radnika, boljim usmjeravanjem financijskih sredstava i pojačanom suradnjom i koordinacijom između nadležnih službi Komisije, nacionalnih tijela i svih relevantnih dionika na razini Unije i nacionalnoj razini;

Dio XII. – tematsko izvješće br. 7/2018 Revizorskog suda naslovljeno „Pretpristupna pomoć EU-a Turskoj: dosad su postignuti tek ograničeni rezultati”

92. smatra da bi u okviru programa pretpristupne pomoći (IPA) od 2018. godine nadalje Komisija trebala bolje usmjeriti financijska sredstva iz IPA-e u područjima u kojima je došlo do kašnjenja reformi neophodnih za vjerodostojan napredak prema pristupanju Uniji, posebno u pogledu neovisnosti i nepristranosti pravosuđa, borbe protiv korupcije na visokoj razini i organiziranog kriminala, jačanja slobode medija, sprječavanja sukoba interesa i jačanja vanjske revizije i civilnog društva;
93. poziva Komisiju da pri sljedećem ažuriranju procjena u pogledu sektorskog pristupa obuhvati sve ključne značajke koordinacije donatora u Turskoj, sektorske analize proračuna i, posebno, svojeg okvira za procjenu uspješnosti;
94. uzimajući u obzir učinak koji nazadovanje već ima na održivost projekata u Turskoj, poziva Komisiju da poveća primjenu političke i projektne uvjetovanosti, i to:
 - podnošenjem prijedloga Odboru IPA-e II o prilagodbi iznosa ukupnih financijskih sredstava dodijeljenih u okviru IPA-e II za godinu „N”, uključujući preusmjeravanje ili smanjenje iznosa financijskih sredstava u okviru IPA-e II kako bi se uzeli u obzir slučajevi nazadovanja u sektorima vladavine prava i upravljanja utvrđeni u godišnjem izvješću Komisije o Turskoj u godini „N-1”;
 - donošenjem odluke, na kraju 2017. i 2020., o tome hoće li Turskoj dodijeliti nagradu za uspješnost; ta bi se odluka trebala u potpunosti temeljiti na ostvarenom napretku na putu prema pristupanju, učinkovitoj provedbi IPA-e i postizanju dobrih rezultata;
 - postupnim povećanjem primjene izravnog upravljanja kako bi se uzele u obzir temeljne potrebe u slučajevima u kojima postoji nedostatak političke volje, posebno za borbu protiv korupcije na visokoj razini i organiziranog kriminala, jačanje slobode medija, sprječavanje sukoba interesa i jačanje civilnog društva;
 - postavljanjem uvjeta u obliku minimalnih zahtjeva za nove projekte, u slučajevima u kojima je to relevantno, s ciljem podupiranja pravodobnog postizanja očekivanih ostvarenja i održivosti; ako ti uvjeti nisu ispunjeni, to bi trebalo dovesti do korektivnih mjera (npr. suspenzije plaćanja, otkazivanja projekata);

95. potiče Komisiju da proširi opseg svojih izvješća o praćenju usmjerenom na rezultate u vezi s aktivnostima koje Unija financira u Turskoj te povećati relevantnost i pouzdanost projektnih pokazatelja uključivanjem polaznih podataka, kad je to primjenjivo;
96. smatra da bi Komisija u okviru IPA-e II trebala selektivno primjenjivati neizravno upravljanje, uzimajući u obzir iznos upotrijebljenih financijskih sredstava, složenost projekata koje će turska tijela pripremiti i za koje će provesti javne natječaje, kao i kapacitete agencije nadležne za sklapanje ugovora i financiranje programa sredstvima Unije;

Dio XIII. – tematsko izvješće br. 8/2018 Revizorskog suda naslovljeno „Potpora EU-a produktivnim ulaganjima u poduzeća – potrebno je staviti veći naglasak na trajnost”

97. pozdravlja tematsko izvješće Revizorskoga suda, posebno kao pravodobno usmjeravanje pozornosti na potrebu za dodatnim mehanizmima praćenja i jamstva koji su nužni i na razini Unije i na razini država članica kako bi se zajamčila trajnost rezultata projekta; u vezi s tim ističe da je u nalazima Revizorskog suda vidljivo da posebne potrebe poduzeća u različitim sektorima i različitim veličina (nefunkcioniranje tržišta) u ispitanim operativnim programima nisu pravilno utvrđene te da ostvarenje dugoročnih rezultata nije bilo prioritet;
98. smatra da bi ulogu produktivnih ulaganja iz Europskog fonda za regionalni razvoj (EFRR) trebalo pojačati kao ključni faktor za rast, održiva radna mjesta, smanjenje razlika i nejednakosti u kontekstu budućeg razvoja kohezijske politike za sljedeće programsko razdoblje radi postizanja uzlazne konvergencije zajedno s gospodarskom, socijalnom i teritorijalnom kohezijom između država članica i regija;
99. napominje da su u nizu revidiranih projekata poštovana relevantna pravila i postignuta predviđena ostvarenja, no da nisu ponuđeni dokazi o učinkovitosti tih projekata i postizanju trajnih poboljšanja;
100. u tom pogledu primjećuje da za razdoblje 2014. – 2020. u Uredbu o zajedničkim odredbama (članak 71.) nisu uvrštene odredbe kojima se definira postizanje rezultata i njihova održivost kao kriterij trajnosti operacija; stoga skreće pozornost na nalaz Revizorskoga suda koji se odnosi na znatnu razliku između mjerenja ostvarenja umjesto rezultata s gledišta ocjenjivanja trajnosti projekta;
101. smatra da je radi jamčenja stvarne dodane vrijednosti produktivnih ulaganja potrebno uključiti postizanje rezultata kao središnji element u ocjenjivanju trajnosti projekta; u tom smislu snažno podupire definiciju trajnosti Revizorskoga suda koji je definira kao „sposobnost projekta da ostvarene koristi očuva još dugo vremena nakon svojeg završetka”;
102. izražava žaljenje zbog toga što Komisija nije u svojim prijedlozima uredbi za razdoblje 2021. – 2027. uzela u obzir izričitu preporuku Revizorskoga suda da se jasno kao prioriteti odrede ne samo ostvarenja već i potrebni pokazatelji za mjerenje rezultata;
103. dijeli zabrinutost Revizorskog suda oko jamčenja trajnosti ulaganja u mala i srednja poduzeća u svjetlu njihova ograničenoga poslovnog kapaciteta, visokih stopa propadanja i/ili posebne osjetljivosti na ekonomski nepovoljne uvjete; u tom pogledu poziva Komisiju i države članice da usmjere pozornost na načine i sredstva za promicanje uspješnog i dugotrajnog povezivanja zainteresiranih MSP-ova, uzimajući

pritom u obzir i pozitivna i problematična iskustva u prošlosti;

104. nadalje, smatra da bi se budućim produktivnim ulaganjima postigli trajni rezultati kad bi ih se integriralo u ažuriranu sveobuhvatnu industrijsku strategiju kao dio buduće kohezijske politike; smatra da bi na takav način produktivna ulaganja trebala značajno doprinijeti prevladavanju ozbiljnih nejednakosti u razini industrijskog razvoja između država članica i regija kako je opisano u 6. i 7. izvješću o koheziji;
105. poziva Komisiju da u potpunosti sudjeluje u provedbi preporuka Revizorskoga suda i u pružanju pravovremenih i primjerenih smjernica državama članicama, uključujući izdavanje jasnih i transparentnih smjernica o načinima definiranja i primjenjivanja kriterija za trajnost projekata, kao i u korištenju svim raspoloživim mehanizmima, kao što su odobravanje operativnih programa, praćenje i kontrola, kako bi se države članice potaknule na postupanje prema odgovornostima koje snose, istodobno izbjegavajući dodatno administrativno opterećenje za korisnike ili pojedina nacionalna tijela;
106. općenito poziva Komisiju da se u pripremnoj i pregovaračkoj fazi budućeg programskog razdoblja više usmjeri na trajnost projekata i uspostavi jasan okvir izdvajanja i ciljeva; također snažno potiče nadležna tijela država članica na poštovanje i provođenje preporuka Revizorskoga suda i suradnju s Komisijom u razmatranju postojećih praksi i uspostavi zajedničkih pravila i postupaka usmjerenih na jamčenje trajnosti rezultata projekata;

Dio XIV. – tematsko izvješće Revizorskog suda br. 9/2018 naslovljeno „Javno-privatna partnerstva u EU-u: brojni nedostaci i ograničene koristi”

107. smatra da Komisija i države članice ne trebaju promicati intenzivniju i rašireniju uporabu javno-privatnih partnerstava (JPP) dok se ne riješe problemi utvrđeni u ovom izvješću i uspješno ne provedu preporuke u nastavku; točnije, poboljšanje institucijskih i pravnih okvira te upravljanja projektima i povećanje jamstva da se odabirom opcije JPP-a ostvaruje najveća vrijednost za uloženi novac te da postoje dobri izgledi da će se projektima JPP-a uspješno upravljati; ističe da izostanak ispravnog utvrđivanja projektnih rizika može imati financijske posljedice za javnog partnera i otežati ostvarenje ciljeva projekta;
108. radi bolje podjele troškova kašnjenja i dogovaranja izmjena između partnera, u cilju smanjenja financijskog učinka kašnjenja koje se može pripisati javnom partneru i dogovaranja izmjena u ugovoru na konačan trošak JPP-ova koji snosi javni partner, iznosi sljedeće preporuke:
 - države članice trebale bi utvrditi i predložiti standardne ugovorne odredbe kojima se ograničavaju iznosi mogućih dodatnih troškova koje bi trebao platiti javni partner;
 - države članice trebale bi procijeniti sve pregovore o izmjenama ugovora u ranoj fazi kako bi se zajamčilo da troškovi koje snosi javni partner budu opravdani i usklađeni s načelima ostvarivanja vrijednosti za uloženi novac;
109. kako bi se zajamčilo da se opcijom JPP-a ostvaruje najveća vrijednost za uloženi novac i ostvaruju potencijalne prednosti, iznosi sljedeće preporuke:
 - države članice trebale bi temeljiti odabir opcije JPP-a na pouzdanim

komparativnim analizama, kao što je komparator troškova javnog sektora, i na odgovarajućim pristupima kako bi se zajamčilo da se opcija JPP-a odabire samo ako se njome i u pesimističnim scenarijima ostvaruje najveća vrijednost za uloženi novac;

- Komisija bi se trebala pobrinuti da Revizorski sud ima potpuni pristup potrebnim informacijama radi procjene odabira opcije nabave i povezanih nabava koje provode javna tijela, čak i kada se potpora Unije izravno pruža privatnim subjektima putem financijskih instrumenata;

110. kako bi se zajamčilo da države članice imaju potrebne administrativne kapacitete i da su uspostavile jasne politike i strategije o JPP-u za uspješnu provedbu projekata JPP-a koji primaju potporu Unije, iznosi sljedeće preporuke:

- države članice trebale bi uspostaviti jasne politike o JPP-u i strategije u kojima će se jasno utvrditi očekivana uloga JPP-ova u njihovim politikama ulaganja u infrastrukturu, i to u cilju utvrđivanja sektora u kojima je uporaba JPP-ova najprikladnija i utvrđivanja mogućih ograničenja u pogledu mjere u kojoj se JPP-ovi mogu djelotvorno upotrebljavati;
- Komisija bi trebala predložiti zakonodavne izmjene kojima bi se financijska potpora budućim JPP-ovima usmjerila u sektore za koje smatra da su od velike strateške važnosti i za koje je pogodno preuzimati dugoročne obveze u okviru JPP-ova, kao što je osnovna mreža TEN-T;

111. kako bi se umanjio rizik od pristranosti u pogledu odabira opcije JPP-a, promicala veća razina transparentnosti i zajamčilo da se JPP-ovi mogu efektivno podupirati sredstvima Unije, iznosi sljedeće preporuke:

- Komisija bi trebala povezati potporu Unije projektima JPP-a s jamstvom da je odabir opcije JPP-a bio opravdan pitanjima u vezi s ostvarivanjem vrijednosti za uloženi novac, a ne da su na njega neopravdano utjecala pitanja u vezi s proračunskim ograničenjima ili njihovom statističkom obradom;
- države članice trebale bi povećati transparentnost redovitim objavljivanjem popisa projekata JPP-a, uključujući dostatne i korisne podatke o imovini koja se financira, njihovim budućim obvezama i obradi u bilanci, uz istodoban nastavak zaštite povjerljivih i trgovački osjetljivih podataka;
- Komisija bi trebala procijeniti dodatnu složenost mješovitih projekata JPP-a u koje je uključena Unija u cilju daljnjeg djelovanja usmjerenog na pojednostavnjenje relevantnih pravila i postupaka u okviru programa Unije;

Dio XV. – tematsko izvješće Revizorskog suda br. 10/2018 naslovljeno „Program osnovnih plaćanja za poljoprivrednike – u operativnom smislu ide u pravom smjeru, ali ima ograničen učinak na pojednostavnjenje, usmjeravanje i konvergenciju razina potpore”

112. poziva Komisiju da zajamči da države članice prikladno provode ključne kontrole i da ispravljaju prava iz programa osnovnih plaćanja u slučajevima u kojima neprimjenjivanje relevantnih pravila ili nepostojanje ažuriranih informacija o uporabi zemljišta znatno utječu na vrijednosti;

113. traži od Komisije da:

- preispita i prouči djelotvornost svojih sustava za slanje informacija državama članicama s ciljem postizanja što dosljednijeg tumačenja i što veće primjene pravnog okvira programa osnovnih plaćanja;
- procijeni na koji bi joj se način budućim zakonodavstvom moglo omogućiti da zajamči da države članice dostavljaju ključne informacije o provedbi programa izravne potpore;
- razjasni koja je uloga Komisije, a koja tijela za ovjeravanje u provjeri postojanja djelotvornih ključnih kontrola i središnjeg izračuna prava iz programa osnovnih plaćanja;

114. poziva Komisiju da, prije donošenja bilo kakva prijedloga za buduće oblikovanje zajedničke poljoprivredne politike, procijeni stanje u pogledu dohotka za sve skupine poljoprivrednika i analizira njihovu potrebu za potporom dohotku, uzimajući u obzir trenutačnu raspodjelu potpore Unije i nacionalne potpore, poljoprivredni potencijal zemljišta, razlike među površinama uglavnom namijenjenima poljoprivrednoj proizvodnji ili održavanju, troškove i održivost poljoprivredne djelatnosti, dohodak od hrane i druge poljoprivredne proizvodnje, kao i dohodak od nepoljoprivrednih djelatnosti, čimbenike učinkovitosti i konkurentnosti poljoprivrednih gospodarstava te vrijednost javnih dobara koje pružaju poljoprivrednici; Komisija bi od samog početka trebala povezivati predložene mjere s odgovarajućim operativnim ciljevima i osnovnim vrijednostima s kojima se može usporediti uspješnost potpore;

Dio XVI. – tematsko izvješće br. 11/2018 Revizorskog suda naslovljeno „Nove mogućnosti financiranja projekata ruralnog razvoja: jednostavnija rješenja, ali naglasak nije stavljen na rezultate”

115. pozdravlja tematsko izvješće Revizorskog suda te podržava više primjedbi i preporuka iznesenih u njemu;
116. izražava žaljenje zbog činjenice da se nove pojednostavnjene mogućnosti financiranja primjenjuju samo na mali dio rashoda za ruralni razvoj te da se ne iskorištava potencijal tih izvora financiranja, premda bi se pojednostavnjenjem korisnici trebali potaknuti na sudjelovanje u projektima;
117. izražava žaljenje zbog činjenice da je na raspolaganju vrlo ograničen broj pokazatelja kojima bi se ocijenilo jesu li ciljevi te mjere ostvareni ili nisu;
118. poziva države članice, kao i korisnike i njihova udruženja, da u potpunosti iskoriste prilike koje pruža sustav pojednostavnjenih mogućnosti financiranja u području ruralnog razvoja;
119. podsjeća da pojednostavnjenje mora omogućiti odgovarajuće razine kontrole te da odgovornost na svakoj razini mora biti jasno utvrđena;
120. podsjeća da pojednostavnjenje mora koristiti i upravama i nositeljima projekata;

Dio XVII. – tematsko izvješće Revizorskog suda br. 12/2018 naslovljeno „Širokopojasni

pristup internetu u državama članicama EU-a: postignut je određen napredak, ali neće se dosegnuti sve ciljne vrijednosti iz strategije Europa 2020.

121. pozdravlja tematsko izvješće Revizorskog suda te iznosi svoje primjedbe;
122. pozdravlja ambiciju Komisije da uloži u buduću digitalnu transformaciju, što je vidljivo iz prijedloga VFO-a za razdoblje 2021. – 2027.;
123. uviđa da je Komisija povelu važnu zakonodavnu inicijativu u području digitalizacije i skreće pozornost na inicijative kao što je „WiFi4EU” kojom se podupire ugradnja najmodernije opreme za bežični internet u središta života zajednice;
124. prima na znanje trud Komisije u pogledu poboljšanja pokrivenosti širokopojasnim internetom diljem Unije, no izražava žaljenje zbog činjenice da mnoga ruralna područja još uvijek nisu pokrivena;
125. uviđa napore koje Komisija ulaže u znatno povećanje i diversifikaciju izvora financiranja kojima se podupire širokopojasna veza; podsjeća da je u programskom razdoblju od 2007. do 2013. Unija uložila 2,74 milijarde EUR, dok za aktualno programsko razdoblje ulaganja Unije iznose gotovo 15 milijardi EUR, što je više nego peterostruko povećanje;
126. uvjeren je da su brze internetske veze ključni element jedinstvenog digitalnog tržišta i stoga državama članicama mogu pružiti konkurentsku prednost u gospodarskim, socijalnim i obrazovnim pitanjima; dobra brzina interneta i pristup internetu ključni su za naše živote, poslovanje i nacionalne vlade;
127. ističe da će ulaganja u širokopojasne mreže pomoći u promicanju socijalne uključenosti i borbi protiv depopulacije u ruralnim i izoliranim područjima; ruralna i udaljenija područja trebala bi imati pristup širokopojasnim mrežama u svrhu stvaranja homogenog jedinstvenog tržišta;
128. u tom pogledu pozdravlja prijedlog Komisije o izmjeni telekomunikacijskih propisa Unije, čime se žele potaknuti ulaganja, posebno u manje vitalnim područjima koja su obilježena niskom gustoćom naseljenosti ili u ruralnim područjima;
129. slaže se s preporukom Revizorskog suda da bi države članice trebale revidirati planove za razdoblje nakon 2020.;
130. stoga sve države članice poziva da osiguraju da se uz ciljeve strategije Europa 2020. koji se odnose na širokopojasni pristup ostvare i ciljevi inicijative „Gigabitno društvo do 2025.” koju je povelu Komisija; kontinuirana pokrivenost svih urbanih područja i svih glavnih kopnenih prometnih pravaca 5G tehnologijom te pristup internetskoj povezivosti za sva europska kućanstva, mala i srednja poduzeća i lokalne javne uprave na ruralnim i urbanim područjima, osobito na slabo naseljenim područjima i područjima na kojima dolazi do depopulacije, uz brzinu preuzimanja podataka od najmanje 100 Mbps koja se može nadograditi na gigabitsku brzinu;
131. dijeli mišljenje Revizorskoga suda da bi države članice trebale preispitati ovlasti svojih nacionalnih regulatornih tijela u skladu s izmijenjenim regulatornim okvirom Unije za telekomunikacije kako bi ona mogla obvezati operatere na provedbu svojih preporuka i korektivnih mjera (uključujući sankcije za neusklađenost);

132. smatra da bi financijska potpora širokopojasnom pristupu trebala biti uravnotežena kombinacija bespovratnih sredstava i financijskih instrumenata, pri čemu bi se ulaganja trebala voditi logikom intervencije te uzimati u obzir regionalne i tržišne realije;
133. uvjeren je da je potpora širokopojasnom pristupu posredstvom financijskih instrumenata pretežno usmjerena na gospodarski održive regije i dobro razvijena lokalna tržišta; napominje da su bespovratna sredstva prikladnija za ruralna, planinska i udaljena područja jer su u njima privatna ulaganja i poslovanje s financijskim instrumentima po prirodi rizičniji;
134. dijeli mišljenje Revizorskog suda da bi Komisija trebala prikupljati i širiti najbolju praksu u području širokopojasnog pristupa, konkretnije u pogledu planiranja ulaganja i provedbe projekata;
135. uvjeren je da će Komisija za države članice nastaviti pojašnjavati primjenu državnih potpora u vezi sa širokopojasnim pristupom te pozdravlja namjeru Komisije da obuhvati dodatne informacije kad je riječ o ciljnim vrijednostima brzine od 100 Mbps i gigabitnog društva;

Dio XVIII. – tematsko izvješće br. 13/2018 Revizorskog suda naslovljeno „Suzbijanje radikalizacije koja vodi do terorizma: Komisija je uzela u obzir potrebe država članica, ali uz određene nedostatke u koordinaciji i evaluaciji”

136. pozdravlja tematsko izvješće Revizorskog suda, podržava u njemu iznesene preporuke i u nastavku iznosi svoja zapažanja i preporuke;
137. poziva Komisiju da prouči kako bi se u cilju poboljšanja koordinacije i učinkovitosti moglo pojednostavniti upravljanje mjerama za suzbijanje radikalizacije, primjerice integriranjem broja fondova o kojima ovise te mjere te koncentracijom upravljanja za koje su trenutno odgovorni osam glavnih uprava Komisije, Europol, Eurojust i države članice;
138. uviđa da bi izrada proračuna na temelju uspješnosti mogla biti poseban izazov u slučaju mjera u cilju sprečavanja radikalizacije, no ističe da pokazatelji povezani s, primjerice, brojem stručnjaka koji sudjeluju na sastancima, nisu sami po sebi dovoljni za mjerenje uspješnosti; poziva Komisiju da posebno ispita zašto razine sudjelovanja u njezinim aktivnostima znatno variraju između država članica te da se usredotoči na aktivnosti koje su relevantne za većinu država članica;
139. poziva Komisiju da izvještava Parlament o daljnjem postupanju u vezi s privremenim izvješćem stručne skupine Komisije na visokoj razini za borbu protiv radikalizacije u pogledu rasprava s državama članicama o načinu bolje evaluacije relevantnih programa i intervencija;
140. uviđa da sprečavanje radikalizacije često iziskuje dubinsko znanje na lokalnoj razini, tj. razini susjedstva, te takve vrste informacija nije moguće generalizirati jer svako lokalno područje može imati vlastite izazove i prilike; ističe, u tom pogledu, važnu ulogu lokalnih obrazovnih institucija, lokalnih socijalnih i dobrotvornih organizacija i lokalnih vlasti, među ostalim i policijskih službenika koji djeluju na konkretnom lokalnom području; poziva Komisiju i države članice da to imaju na umu prilikom razmjena najboljih praksi te da izbjegavaju stereotipe i generaliziranje;

141. ističe da će učinkovitost i djelotvornost aktivnosti Komisije u pogledu pomaganja državama članicama u suzbijanju radikalizacije vjerojatno biti najveći u pogledu informacija koje se prenose putem interneta, osobito kad je riječ o prekograničnim slučajevima; podržava postupak sprečavanja mogućeg preklapanja koji provodi jedinica EU-a za rad u vezi s prijavljenim internetskim sadržajima (EU IRU) u okviru Europolate odluku da se EU IRU usmjeri na internetsku propagandu kojom se teroristi koriste kako bi privukli što veći broj sljedbenika; poziva Komisiju da poboljša svoje metode mjerenja učinkovitosti EU IRU-a time da provjeri koliko su sadržaja povezanog s terorizmom internetska poduzeća uklonila samo na zahtjev EU IRU-a, a da pritom na isti sadržaj nisu upozorili nacionalni IRU-i, civilno društvo ili sama internetska poduzeća, kao i da razvije metode za dokazivanje učinkovitosti u pogledu količine terorističke propagande i dalje dostupne na internetu, primjerice zbog toga što je uklonjena propaganda jednostavno vraćena ili premještena na druge platforme;

Dio XIX. – tematsko izvješće Revizorskog suda br. 14/2018 naslovljeno „Centri izvrsnosti EU-a za kemijsku, biološku, radiološku i nuklearnu sigurnost: potrebno je ostvariti veći napredak”

142. pozdravlja tematsko izvješće Revizorskog suda i sa zadovoljstvom napominje da se Revizorski sud, Komisija i ESVD slažu oko većine preporuka;
143. poziva Komisiju i ESVD da provedu zajedničku analizu na razini Unije kojom bi se utvrdili vanjski KBRN rizici za Uniju u svrhu sveobuhvatnog povezivanja unutarnjeg i vanjskog djelovanja;
144. poziva Komisiju da uvede procjene sistemskih rizika u metodologiju za izradu procjene potreba i nacionalnog akcijskog plana te da brzo odgovori svim partnerskim zemljama koje zatraže pomoć u pogledu dovršetka procjene vlastitih potreba i izrade nacionalnih akcijskih planova;
145. poziva Komisiju da poveća broj regionalnih aktivnosti, kao što su terenske i stožerne vježbe;
146. poziva Komisiju i ESVD da dodijele zadaće u vezi s KBRN sigurnošću imenovanim osobama za kontakt i/ili službenicima za dugoročnu regionalnu suradnju u okviru Instrumenta za doprinos stabilnosti i miru (IcSP) u svim delegacijama Unije te da pitanja u vezi s KBRN sigurnošću uključe u dijalog o relevantnom području politike, kao i u sigurnosni i politički dijalog;
147. poziva Glavnu upravu DEVCO Komisije i ESVD da surađuju s drugim relevantnim glavnim upravama Komisije, osobito s Glavnom upravom NEAR, kao i s drugim donatorima, kako bi se utvrdila moguća područja sinergije te pronašli dostupni izvori financiranja koji bi se mogli bolje iskoristiti za potporu aktivnostima povezanim s KBRN sigurnošću;
148. poziva Komisiju da pretoči opći cilj Inicijative u konkretnije ciljeve koji bi se mogli upotrebljavati na razini projekata, što bi omogućilo mjerenje rezultata od te razine preko nacionalne i regionalne razine do razine Inicijative u cjelini;
149. poziva Komisiju da također utvrdi pokazatelje ishoda i učinka koji bi omogućili da se djelotvornost Inicijative procjenjuje u odnosu na postavljene ciljeve;

150. poziva Komisiju da se pobrine da sve relevantne informacije budu dostupne na njezinom internetskom portalu s odgovarajućim razinama ovlaštenja za pristup te da se pobrine za to da se preko portala o KBRN sigurnosti može pristupiti primjerima najbolje prakse i smjernicama;

Dio XX. – tematsko izvješće Revizorskog suda br. 15/2018 naslovljeno „Jačanje kapaciteta snaga unutarnje sigurnosti u Nigeru i Maliju: napredak je tek djelomičan i spor”

151. pozdravlja tematsko izvješće Revizorskog suda o jačanju kapaciteta unutarnjih sigurnosnih snaga u Nigeru i Maliju i izlaže svoja zapažanja i preporuke;
152. ističe, kao prvo, napore koje su sve strane uključene u pripremu i provedbu tih dviju misija Unije, kao i osoblje na terenu, uložili u trajne strukturne institucionalne kapacitete za unutarnju sigurnost u Maliju i Nigeru, i to u izrazito zahtjevnom geopolitičkom kontekstu koji je s obzirom na kombinaciju postojećih prijetnji postao kritičan;
153. izražava žaljenje zbog toga što osoblje misija prije razmještanja nije prošlo osposobljavanje niti mu je pružena pomoć kako bi se upoznalo s postupcima i projektima na terenu; smatra da je zbog nedostatnog osposobljavanja došlo do kašnjenja u provedbi operacija;
154. smatra da bi ESVD i Komisija trebali kontinuirano obraćati posebnu pozornost na potporne aktivnosti kako bi omogućili brzo, učinkovito i koherentno razmještanje misija u okviru ZSOP-a, a svim članovima osoblja prije razmještanja organizirati osposobljavanje o postupcima i politikama Unije te pripremiti sveobuhvatne smjernice za operativne zadatke (procjena potreba, planiranje te praćenje zadataka i izvješćivanje); također smatra da bi pouke stečene u prethodnim misijama u okviru ZSOP-a trebalo iskoristiti za poboljšanje operativne učinkovitosti aktualnih misija i pospješiti prijenos znanja i sinergijski učinak među misijama;
155. izražava žaljenje zbog toga što je u Nigeru sigurnost osoblja bila ugrožena time što su šest mjeseci bili prisiljeni boraviti i raditi u hotelu a da pritom nisu bile poduzete odgovarajuće sigurnosne mjere;
156. naglašava da je sigurno radno okruženje ključno za učinkovitu provedbu operacija i mogućnost zapošljavanja kvalificiranog osoblja; poziva ESVD i Komisiju da zadrže odgovarajuću razinu izdataka za sigurnost u proračunima misija kako bi se mandat tih misija mogao provesti na najbolji mogući način;
157. ponavlja da je, kako bi se zajamčilo postizanje političkih ciljeva misija i dobro financijsko upravljanje, za buduće misije ZSOP-a potrebno učinkovito iskoristiti sve dostupne financijske kanale, dakle Instrument za doprinos stabilnosti i miru, Europski razvojni fond, Krizni uzajamni fond Unije za Afriku i pružanje humanitarne pomoći;
158. potiče suradnju ESVD-a i država članica kako bi se zajamčilo da trenutačne i buduće misije ZSOP-a imaju dovoljno osoblja za brzo djelovanje gotovo punim dopuštenim kapacitetima (u smislu ukupnog broja raspoloživih radnih mjesta), i to, ako je moguće, tijekom cijelog trajanja mandata misija;
159. naglašava da je nedostatak operativne učinkovitosti u tim dvjema misijama bio velika prepreka neometanom djelovanju Unije; izražava žaljenje zbog toga što je bilo potrebno

- 18 mjeseci da misija EUCAP Sahel Niger dobije status pravnog subjekta;
160. smatra da bi se Vijeće i Komisija trebali pobrinuti da buduće misije u okviru ZSOP-a u što kraćem roku dobiju status pravnog subjekta i odgovarajući proračun;
 161. traži od ESVD-a i Komisije da posebnu pozornost obrate na postupke javne nabave i pitanje ljudskih resursa kako bi se zajamčilo da oni odgovaraju operativnim potrebama ZSOP-a; napominje da je na provedbu operacija negativno utjecao kompliciran postupak javne nabave, što je dovelo do nezadovoljavajućih rezultata;
 162. ističe poteškoće pri popunjavanju slobodnih radnih mjesta; podsjeća na to da je stopa popunjenosti radnih mjesta iznosila 72 % u Nigeru i 77 % u Maliju; potiče ESVD i Komisiju da predlože da se produlji razdoblje na koje se osoblje iz država članica EU-a upućuje u misije, da se u većoj mjeri koristi ugovorno osoblje i da se pripreme opći pozivi na doprinos na temelju kojih se mogu sastaviti popisi mogućih kandidata i time ubrzati angažiranje osoblja kad se otvore slobodna mjesta;
 163. potiče ESVD da se, u cilju ostvarivanja trajnih rezultata u misijama ZSOP-a, pobrine da se pri operativnom planiranju svih aktivnosti misija povede računa o održivosti na način da se sustavno evaluiraju lokalne potrebe i mogućnost ostvarivanja trajnih rezultata na lokalnoj razini;
 164. poziva ESVD da poboljša praćenje aktivnosti koje se odvijaju u misijama (osposobljavanje, savjetovanje ili nabava opreme) na način da se ostvareni rezultati i razina odgovornosti predmetnih nacionalnih tijela redovito evaluiraju na temelju pokazatelja;
 165. poziva ESVD i Komisiju da na učinkovitiji način koordiniraju misije u okviru ZSOP-a s drugim djelovanjima Unije na regionalnoj razini (kao što su misija za pomoć u integriranom upravljanju granicama u Libiji (EUBAM Libija) i G5 Sahel), bilateralnim misijama i međunarodnim naporima sa sličnim ciljevima; u tom smislu poziva na poticanje sinergije u cilju bolje suradnje i koordinacije između Unije i država članica;
 166. poziva ESVD i Komisiju da se pobrinu da se zaključivanje misija ZSOP-a i likvidacija s njima povezane imovine odvijaju na najbolji mogući način; u tom smislu smatra da bi ESVD i Komisija trebali razviti općenitu i sveobuhvatnu izlaznu strategiju kojom bi se jasno definirale uloge i odgovornosti pri zaključivanju misija ZSOP-a i pritom smanjili rizici koji su tijesno povezani s tim postupkom;
 167. općenito gledano, ponovno potvrđuje da je potrebno poboljšati suradnju među državama članicama u području vanjske i sigurnosne politike kako bi se ostvarila ekonomija razmjera i smanjili troškovi; naglašava da je od ključne važnosti da države članice budu u stanju odlučno odgovoriti na pitanja povezana sa sigurnošću i upravljanjem migracijskim tokovima, posebno u doba u koje su izazovi u tom području sve veći i izraženiji;

Dio XXI. – tematsko izvješće Revizorskog suda br. 16/2018 naslovljeno „Ex post preispitivanje zakonodavstva EU-a: dobro uhodan, ali nepotpun sustav”

168. pozdravlja tematsko izvješće Revizorskog suda te podržava njegove primjedbe i preporuke;

169. napominje da će praćenje za 2018. u okviru međuinstitucijskog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva započeti vrlo skoro i da će se međuinstitucijski sastanak na visokoj razini održati krajem godine;
170. napominje da je Revizorski sud predstavio vrlo temeljito i sveobuhvatno istraživanje (primjerice, dobra veličina uzorka) i da bi ono moglo biti primjerom za buduću analizu u drugim područjima međuinstitucijskog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva; također napominje da bi trebalo razmotriti razvoj dodatnih pokazatelja uspješnosti za praćenje provedbe međuinstitucijskog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva;
171. smatra da će aktivno angažiranje i sudjelovanje Revizorskog suda biti korisno za međuinstitucijski sporazum o boljoj izradi zakonodavstva zbog jačanja njegova praćenja; smatra da bi i veća uporaba informativnih dokumenata Revizorskog suda mogla doprinijeti ostvarenju toga cilja;
172. napominje da bi izrada zajedničkog međuinstitucijskog priručnika o odredbama o praćenju i reviziji sa smjernicama i odredbama o sastavljanju mogla dovesti do poboljšanja zakonodavnog nadzora, uz uvjet da ne ugrožava slobodu političkog izbora suzakonodavaca;
173. napominje da bi se u nekoj sljedećoj reviziji međuinstitucijskog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva mogle razmotriti zajedničke smjernice za *ex post* revizije;
174. ističe važnost uspostavljanja okvira prema kojem bi države članice Komisiji trebale stavljati na raspolaganje informacije o prenošenju prava Unije u nacionalno pravo;

Dio XXII. – tematsko izvješće Revizorskog suda br. 17/2018 naslovljeno „Mjere Komisije i država članica tijekom posljednjih godina programa iz razdoblja 2007. – 2013. doprinijele su povećanju niskih stopa iskorištavanja sredstava, ali nisu bile dovoljno usmjerene na rezultate”

175. pozdravlja tematsko izvješće Revizorskog suda i vrijednu usporedbu između prethodnog i trenutnog programskog razdoblja, usmjeravajući pozornost na očekivane nadolazeće izazove za države članice i Komisiju u vezi s dobrom apsorpcijom sredstava kohezijske politike koja je usmjerena na rezultate;
176. smatra nezadovoljavajućim odgovor Komisije u vezi s preporukom da se predloži raspored s ključnim datumima za donošenje zakonodavnog okvira kako bi se provedba operativnih programa počela provoditi na vrijeme i traži od Komisije da iznese konkretan prijedlog na temelju svoje evaluacije vremenskog okvira koji je potreban za pravovremenu provedbu programa;
177. slaže se sa stajalištem Revizorskog suda da, iako je apsorpcija važna za postizanje ciljeva politike, ona nije sama sebi svrha već služi za postizanje rezultata u skladu s ciljevima kohezijske politike; čvrsto smatra da vrijednost za uloženi novac nije samo potrošena svota, nego ono što je postignuto uz pomoć iskorištenih sredstava;
178. duboko je zabrinut zbog toga što se čini da Komisija podcjenjuje rizik, na koji također upozorava Revizorski sud, da bi kašnjenja u izvršenju proračuna za razdoblje 2014. – 2020. mogla biti veća od onih za razdoblje 2007. – 2013., čime bi se stvorio znatan pritisak za odgovarajuću apsorpciju sredstava na kraju programskog razdoblja i povećao rizik od nedovoljnog uzimanja u obzir vrijednosti za uloženi novac i postizanja

rezultata;

179. zabrinut je zbog toga što Komisija zanemaruje rizik izrazito nezadovoljavajuće apsorpcije u sredini programskog razdoblja, koji je utvrdio i Revizorski sud, koja je dvostruko manja u usporedbi s odgovarajućim trenutkom u prethodnom razdoblju, kao i pritisak na apsorpciju zbog preklapanja na kraju tekućeg razdoblja s prvim godinama provedbe sljedećeg razdoblja;
180. traži od Komisije da predstavi predviđanje i procjenu za svaku državu članicu koji se odnose na akumulaciju obveza koje su u opasnosti da ne budu apsorbirane na vrijeme do kraja razdoblja te da predloži mjere za pružanje pomoći državama članicama kako bi se ublažio mogući negativan učinak nedovoljne apsorpcije raspoloživih sredstava;
181. traži od Komisije da se pobrine za to da mjere koje će se poduzeti radi izbjegavanja automatskog opoziva izdvajanja država članica poštuju ciljeve i rezultate operativnih programa i projekata te da se provede odgovarajuće praćenje i izvješćivanje o izmijenjenim operativnim programima;
182. poziva Komisiju da na vlastitu inicijativu upotrijebi sredstva za tehničku pomoć te da proaktivno pomogne državama članicama da ubrzaju apsorpciju sredstava iz fondova kohezijske politike usmjerenu na rezultate;
183. skreće pozornost na to da je krajnja svrha kohezijske politike podupiranje gospodarske i socijalne kohezije među različitim regijama i zemljama Unije te doprinos smanjenju razlika i nejednakosti unutar Unije; naglašava da to mora biti vodeće načelo za države članice, Komisiju i sve relevantne dionike pri provedbi i apsorpciji sredstava Unije;

Dio XX. – tematsko izvješće Revizorskog suda br. 18/2018 naslovljeno „Je li postignut glavni cilj preventivnog dijela Pakta o stabilnosti i rastu?“

184. smatra da tematsko izvješće Revizorskog suda br. 18/2018 iznosi vrlo pravodobnu i važnu analizu u kojoj se analizira način na koji Komisija provodi odredbe kojima se uređuje preventivni dio Pakta o stabilnosti i rastu sa stajališta postizanja njegova glavnog cilja, a to je da se države članice uspješno kreću u smjeru ostvarenja svojih srednjoročnih ciljeva povezanih s proračunskim saldom;

Dio XXIV. – tematsko izvješće Revizorskog suda br. 19/2018 naslovljeno „Europska mreža željeznica velikih brzina: nije stvarnost, već nedjelotvoran sustav nepovezanih dionica“

185. pozdravlja tematsko izvješće Revizorskog suda;
186. slaže se s mišljenjem Revizorskog suda i podržava njegove zaključke;
187. sa zadovoljstvom prima na znanje da će Komisija provesti preporuke Revizorskog suda;
188. ističe da je vjerojatnost da se stanje poboljša i dalje malena dok sve države članice ne pokažu političku spremnost za to;
189. u tom kontekstu upućuje na važnu ulogu „europskih koordinatora“ u tom području (TEN-T);

190. podsjeća na mandat europskih koordinatora, koji se sastoji od:
- izrade relevantnog plana rada za koridor (zajedno s relevantnim državama članicama) ili plana rada za horizontalni prioritet;
 - pružanje potpore provedbi plana rada i njegova praćenja; prema potrebi, isticanja poteškoća i traženja odgovarajućih rješenja;
 - redovitog savjetovanja s forumom za koridor (savjetodavno tijelo koje okuplja države članice i različite dionike);
 - donošenja preporuka u područjima kao što su razvoj prometa na koridorima ili pristup financiranju / izvorima financiranja;
 - podnošenja godišnjih izvješća Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i relevantnim državama članicama o postignutom napretku;
191. ističe europsku dodanu vrijednost prekograničnih projekata koji se financiraju iz europskih strukturnih i investicijskih fondova te Instrumenta za povezivanje Europe; ističe koliko je važno nastaviti se oslanjati na te mehanizme financiranja kako bi se prevladale političke i infrastrukturne prepreke te ubrzala teritorijalna i socioekonomska kohezija regija Unije uz pomoć brzih željezničkih veza;
192. podsjeća Komisiju na važnost promicanja ne samo dostupnog i kvalitetnog željezničkog prijevoza putnika, već i željezničkog prijevoza tereta s obzirom na njegove gospodarske, ekološke, logističke i sigurnosne prednosti;

Dio XXV. – tematsko izvješće Revizorskog suda br. 20/2018 naslovljeno „Afrička struktura za mir i sigurnost: potrebno je preusmjeriti potporu EU-a”

193. pozdravlja izvješće Revizorskog suda te u nastavku iznosi svoje primjedbe i preporuke;
194. potvrđuje da se ESVD i Komisija suočavaju s vrlo složenim situacijama u Africi uz brojne političke i operativne izazove i ograničenja u brojnim područjima, osobito u suradnji glavnih dionika, financiranju i nedostacima institucija, političkoj spremnosti na intervenciju, sprečavanje sukoba i upravljanje njima;
195. svjestan je složenosti dotičnog institucionalnog okvira za sprečavanje sukoba i promicanje mira i sigurnosti zajedno s Afričkom unijom, Instrumentom mirovne pomoći za Afriku (APF), podregionalnim organizacijama i regionalnim gospodarskim zajednicama te regionalnim mehanizmima za sprečavanje i upravljanje sukobima te njihovo rješavanje;
196. sa zabrinutošću primjećuje da Afrička struktura za mir i sigurnost znatno ovisi o vanjskim izvorima financiranja (zbog niskog doprinosa država članica Fondu za mir i ograničenih dodatnih sredstava koje je Afrička struktura za mir i sigurnost osigurala iz alternativnih izvora financiranja);
197. žali što nedostatak afričkog sudjelovanja i financijske održivosti, uz veliku ovisnost o donatorima i međunarodnim partnerima, dovodi do operativnih nedostataka, osobito u pogledu broja zaposlenika, tj. manjka kvalificiranog osoblja i vojnih stručnjaka koji se bave temeljnim misijama mira i sigurnosti na afričkom kontinentu;

198. smatra da je, premda je potpora Unije za inicijativu Afričke strukture za mir i sigurnost osmišljena na temelju strateškog okvira koji je utvrđen u planovima, nužna stalna koordinacija među donatorima;
199. također izražava žaljenje zbog toga što je potpora Unije uglavnom usmjerena na osnovne operativne troškove bez dugoročnog plana; naglašava potrebu da se Unija odmakne od popratnih troškova Afričke strukture za mir i sigurnost i da se podupiru jasni dugoročni izgledi i ciljevi koji doprinose stabilnosti Afrike i općenito partnerstvu između Afričke unije (AU) i Europske unije;
200. podsjeća na važnost poticanja plana za izgradnju, operativnu sposobnost AU-a i podregionalnih organizacija zajedno s boljim sustavom koordinacije svih sudionika kako bi se aktivnosti što bolje dugoročno uskladile s rezultatima potpore Unije;
201. izrazito je zabrinut zbog nedostataka sustava praćenja u pogledu njegove sposobnosti pružanja odgovarajućih podataka o rezultatima aktivnosti; traži od Komisije da poveća sposobnost aktivnosti i rezultata u sustavu ocjenjivanja kako bi se jasno pokazalo da doprinosi Unije uglavnom rezultiraju konkretnim i pozitivnim učincima na mir i sigurnost na terenu;
202. ističe da je potrebno razviti sustav praćenja kao temeljno načelo kako bi se mogli prikupljati i analizirati podaci/pokazatelji na razini aktivnosti, rezultata, specifičnih ciljeva kao i strateških ciljeva, kako bi se procijenila uspješnost provedbe dogovorenog plana Afričke strukture za mir i sigurnost, njegov značaj i održivost;
203. poziva službe Komisije da pokrenu misiju za praćenje usmjereno na rezultate i da o tome izvijeste Parlament što je prije moguće;

Dio XXVI. – tematsko izvješće Revizorskog suda br. 21/2018 naslovljeno „Odabir i praćenje projekata u okviru EFRR-a i ESF-a u razdoblju 2014. – 2020. i dalje su uglavnom usmjereni na ostvarenja”

204. pozdravlja tematsko izvješće Revizorskog suda i poziva Komisiju i države članice da provedu preporuke iz tog izvješća;
205. zabrinut je zbog toga što niske stope provedbe u sredini trenutnog programskog razdoblja dovode u opasnost postizanje rezultata koje hitno treba ostvariti u područjima koja podupiru EFRR i ESF, pa će zbog toga kasniti i očekivani učinak ulaganja iz proračuna Unije za koheziju i smanjenje regionalnih nejednakosti;
206. stoga poziva Komisiju da pomogne državama članicama da brže koriste sredstava iz europskih strukturnih i investicijskih fondova (ESIF) te da intenzivnije prati i ocjenjuje uspješnost ESIF-a kako bi se osigurao doprinos tih fondova u postizanju ciljeva kohezijske politike i strategije Europa 2020;
207. poziva Komisiju da poduzme sve potrebne mjere da ukloni utvrđene nedostatke u trenutnom okviru uspješnosti ESIF-a, kao i da iskoristi iskustva stečena u razdoblju od 2014. do 2020. da bi poboljšala okvir uspješnosti za sljedeće razdoblje te pružila jasna pravila za pokazatelje, praćenje i evaluaciju postizanja rezultata;
208. poziva Komisiju da novom kolegiju povjerenika osigura neometan i neprekinut postupak praćenja i izvješćivanja o postizanjima rezultata tijekom prijelaznog razdoblja,

kao i da osigura da uspješnost ESIF-a koja je usmjerena na rezultate ne bude oslabljena zbog ubrzanog iskorištavanja sredstava na kraju programskog razdoblja;

209. prima na znanje odgovore Komisije o njezinom zakonodavnom prijedlogu za programsko razdoblje nakon 2020. koje uključuje listu zajedničkih pokazatelja rezultata za EFRR, Kohezijski fond i ESF;
210. međutim, zabrinut je zbog toga što zakonodavni prijedlozi Komisije za EFR, Kohezijski fond i ESF ne uključuju odredbe koje omogućavaju prepoznavanje „djelovanja koja su utvrđena u skladu s posebnim pravilima za sektore” (kako je predviđeno u definicijama „rezultata” i „ostvarenja” u Financijskoj uredbi) kao predviđenih rezultata koje treba postići, a posljedično i njihovo mjerenje pokazateljima rezultata u okviru tih fondova;
211. poziva Komisiju da riješi pitanje tog nedostatka i osigura da se izbjegnu svi negativni učinci država članica na uspostavu okvira uspješnosti za programsko razdoblje od 2021. do 2027.;
212. izražava duboko žaljenje zbog toga što Komisija nije uspjela podnijeti sveobuhvatan prijedlog za političku strategiju Unije poslije 2020. kojom bi se utvrdile etape za sljedeće ciljeve VFO-a, kao i potrebna usmjerenost država članica na postizanje rezultata koji doprinose zajedničkim prioritetima Unije te postizanju koherentnije i kohezivnije Unije;

Dio XXVII. – tematsko izvješće Revizorskog suda br. 22/2018 naslovljeno „Mobilnost u okviru programa Erasmus+ već je donijela koristi za nekoliko milijuna sudionika te je ostvarena višedimenzionalna dodana vrijednost EU-a, no potrebno je usavršiti mjerenje uspješnosti”

213. pozdravlja zaključke Revizorskog suda o dodatnim oblicima dodane vrijednosti EU-a koji su nastali u okviru programa Erasmus+ (2014. – 2020.) i koji premašuju one razmatrane na temelju utvrđene pravne osnove; priznaje da bi metode evaluacije i pokazatelji za program Erasmus+ trebali u što većoj mjeri biti globalni i kvalitativni, uzimajući u obzir višedimenzionalnu prirodu učinaka takve vrste dugoročnih mjera;
214. napominje da definicija „sudionika u nepovoljnom položaju / sudionika s manje prilika” trenutačno nije ujednačena te se razlikuje u različitim državama članicama; napominje da bi zajednička definicija omogućila točniju procjenu utjecaja programa i pružila čvršću osnovu za bolje dopiranje do takvih sudionika i razvoj pozitivnih mjera u njihovu korist;
215. pozdravlja ponovno uvođenje individualne mobilnosti učenika škola na temelju ključne aktivnosti 1 u okviru prijedloga novog programa Erasmus (2021. – 2027.);
216. priznaje važnost mrežne jezične potpore; smatra da bi takav instrument trebao biti dostupan svim sudionicima i prilagođen njihovim konkretnim potrebama i da bi ga istodobno trebalo nadopuniti razrednom nastavom jezika na licu mjesta;
217. pozdravlja uvođenje pojednostavnjenih metoda financiranja (fiksni iznosi, fiksne stope i jedinični troškovi); ipak, priznaje da je potrebno prilagoditi i redovito revidirati iznose stipendija za troškove života i boravka u zemlji ili regiji domaćinu kako bi se sudionicima s manje prilika osigurao pravedniji pristup individualnoj mobilnosti u okviru programa Erasmus;

218. smatra da bi se radi promicanja pristupa individualnoj mobilnosti sudionika u nepovoljnom položaju i s manje prilika u obzir trebalo uzeti predfinanciranje na temelju ključne aktivnosti 1 u okviru novog programa Erasmus;
219. napominje da je za bolje promicanje mobilnosti studenata doktorskih studija potrebno više fleksibilnosti u pogledu trenutačno predviđenog minimalnog razdoblja mobilnosti od tri mjeseca;
220. priznaje da Instrument jamstva za studentske zajmove nije postigao očekivane rezultate te prihvaća njegovo isključenje iz Prijedloga novog programa Erasmus (2021. – 2027.);

Dio XXVIII. – tematsko izvješće Revizorskog suda br. 23/2018 naslovljeno „Onečišćenje zraka: naše zdravlje još uvijek nije dovoljno zaštićeno”

221. smatra da bi, u cilju poduzimanja djelotvornijih mjera za poboljšanje kvalitete zraka, Komisija trebala:
 - širiti primjere najbolje prakse iz država članica koje su u svoje planove za kvalitetu zraka uspješno uključile zahtjeve iz Direktive o kvaliteti zraka, među ostalim u pogledu pitanja kao što su informacije relevantne za potrebe praćenja; zajamčiti ciljne i kratkoročne mjere za poboljšanje kvalitete zraka predviđene proračunom; kao i planirana smanjenja koncentracija na određenim lokacijama;
 - aktivno upravljati svakom fazom postupka zbog povrede kako bi se skratilo razdoblje prije nego što se predmet riješi ili podnese Sudu Europske unije;
 - pomagati državama članicama koje su najviše pogođene prekograničnim onečišćenjem zraka unutar Unije u njihovoj suradnji i zajedničkim aktivnostima, također pri uvođenju relevantnih mjera u njihove planove za kvalitetu zraka;
222. poziva Komisiju da pri izradi svojeg prijedloga za zakonodavca uzme u obzir sljedeća pitanja:
 - razmatranje mogućnosti ažuriranja graničnih i ciljnih vrijednosti EU-a (za PM, SO₂ i O₃) u skladu s najnovijim smjernicama WHO-a; smanjenje broja dopuštenih prekoračenja normi za koncentracije onečišćujućih tvari (za PM, NO₂, SO₂ i O₃); i utvrđivanje kratkoročnih graničnih vrijednosti za PM_{2,5} te pragova upozorenja za PM;
 - poboljšanje planova za kvalitetu zraka, u prvom redu njihovim usmjeravanjem na rezultate; uvođenjem zahtjeva za podnošenje godišnjih izvješća o njihovoj provedbi; njihovo ažuriranje kad god je to potrebno; trebalo bi ograničiti broj planova za kvalitetu zraka po zonama kvalitete zraka;
 - preciziranje zahtjeva za razmještanje industrijskih i prometnih mjernih postaja radi boljeg mjerenja najveće izloženosti stanovništva onečišćenju zraka; utvrđivanje minimalnog broja mjernih postaja po vrsti mjerne postaje (prometne, industrijske ili pozadinske);
 - pružanje mogućnosti Komisiji da zahtijeva uspostavu dodatnih točaka praćenja u slučajevima u kojima smatra da je to potrebno za bolje mjerenje onečišćenje zraka;

- vraćanje datuma (zasad 30. rujna godine n+1) na barem 30. lipnja n+1 za dostavljanje potvrđenih podataka i postavljanje izričitog zahtjeva državama članicama da pružaju najnovije podatke (u stvarnom vremenu);
 - uvođenje izričitih odredbi kojima će se zajamčiti pravo građanima na pristup pravosuđu;
223. da bi se kvaliteta zraka bolje integrirala u politike Unije, poziva Komisiju da izradi procjene:
- drugih politika Unije koje sadržavaju elemente koji mogu biti štetni za čisti zrak i poduzeti mjere kako bi se te politike bolje uskladilo s ciljem u području kvalitete zraka;
 - stvarne uporabe relevantnih raspoloživih financijskih sredstava za potporu ostvarenju ciljeva EU-a u području kvalitete zraka koji se odnose na rješavanje problema emisija kojima se onečišćuje zrak, osobito PM, NO_x i SO_x;
224. poziva Komisiju, u svrhu poboljšanja kvalitete informacija koje se građanima stavljaju na raspolaganje, da:
- prepozna i prikupi, uz pomoć zdravstvenih stručnjaka, ključne informacije koje bi ona i tijela država članica trebali staviti građanima na raspolaganje (uključujući učinke na zdravlje i upute o tome kako se ponašati);
 - pruži potporu državama članicama u usvajanju najboljih praksi komuniciranja s građanima i njihova uključivanja u pitanja povezana s kvalitetom zraka;
 - svake godine objavi poretke zona kvalitete zraka s najboljim i najlošijim ostvarenim napretkom i podijeli primjere najbolje prakse koje se primjenjuju na najuspješnijim lokacijama;
 - razvije elektronički alat koji bi građanima omogućio da izvješćuju o slučajevima kršenja u području kvalitete zraka i daju povratne informacije Komisiji o pitanjima u vezi s mjerama koje države članice poduzimaju u području kvalitete zraka;
 - podupre relevantne države članice u razvoju alata jednostavnih za uporabu kojima se široj javnosti omogućuje pristup informacijama o kvaliteti zraka i praćenju kvalitete zraka (na primjer, aplikacije za pametne telefone i/ili njima posvećene stranice na društvenim medijima);
 - u suradnji s državama članicama radi na postizanju dogovora o usklađivanju indeksa kvalitete zraka;

Dio XXIX. – tematsko izvješće Revizorskog suda br. 24/2018 naslovljeno „Demonstriranje hvatanja i skladištenja ugljika te inovativnih obnovljivih izvora energije na komercijalnoj razini u EU-u: tijekom posljednjeg desetljeća nije ostvaren predviđeni napredak”

225. pozdravlja tematsko izvješće Revizorskog suda naslovljeno „Demonstriranje hvatanja i skladištenja ugljika te inovativnih obnovljivih izvora energije na komercijalnoj razini u

EU-u: tijekom posljednjeg desetljeća nije ostvaren predviđeni napredak” i u nastavku iznosi svoja zapažanja i preporuke;

226. pozdravlja ambicioznu obvezu Unije da do 2020. smanji svoje emisije za najmanje 20 % u usporedbi s razinom iz 1990. godine te za 40 % do 2030. i potroši najmanje 20 % svojeg proračuna na mjere vezane za borbu protiv klimatskih promjena za proračunsko razdoblje 2014. – 2020.;
227. pozdravlja ambicije Unije da bude svjetski predvodnik u području obnovljivih izvora energije; smatra da je od velike važnosti da Komisija stalno pokazuje dostatno vodstvo i predanost u pogledu pitanja klimatskih promjena kako bi konsolidirala svoju međunarodnu vjerodostojnost i učinak svojih instrumenata za oblikovanje uvjeta za klimatsku politiku Unije i zelenu diplomaciju u predstojećim godinama;
228. smatra da je potrebna veća sinergija među različitim tijelima Unije, relevantnim službama Komisije i partnerima iz industrije te da bi njihove napore trebalo povezati kako bi se postiglo okruženje pogodno za prijelaz na niskougljično gospodarstvo s pomoću inovativnih niskougljičnih tehnologija te prilagodbom i razvojem uvjeta i instrumenata za ulaganja;
229. naglašava da je potrebno poboljšati koordinaciju službi Komisije koje se bave klimatskim pitanjima, ne samo kako bi se ispunile međunarodne obveze, već i kako bi se omogućilo da Unija i dalje bude predvodnik u području klimatskih promjena;
230. ponovno upućuje poziv Komisiji da pojača koordinaciju aktivnosti u području razvoja novih tehnologija i ekoloških inovacija;
231. ističe da bi Komisija posebno trebala ostvariti bolju koordinaciju među državama članicama u pogledu politika povezanih s klimatskim promjenama, kako bi se postigao cilj da se najmanje 20 % proračuna Unije usmjeri na društvo s niskim emisijama ugljika i otporno na klimatske promjene;
232. izražava žaljenje zbog toga što države članice nemaju strategije za niske emisije ugljika, čime se stvara okruženje nesigurnosti koje se negativno odražava na uvjete za ulaganja, financijsku održivost i napredak inovativnih pokaznih niskougljičnih projekata i pruža tek ograničena mogućnost povrata novca od neuspješnih projekata; poziva Komisiju da poveća aktivno sudjelovanje država članica u postizanju ciljeva niskih emisija ugljika;
233. izražava žaljenje zbog, općenito, slabe održivosti financiranih projekata i nedostatne iskorištenosti konkretnih rezultata tih projekata;
234. smatra da su za uspjeh u tom području potrebne usmjerenije strategije, i na razini Unije i na nacionalnoj razini; poziva Komisiju da izradi konkretnu sveobuhvatnu strategiju za postizanje postavljenih ciljeva koja će uključivati akcijske planove za konkretna područja, uključujući detaljne procjene, detaljne mjere i instrumente, metodologiju za mjerenje i izvješćivanje te pokazatelje uspješnosti;
235. poziva Komisiju da općenito poveća kompatibilnost različitih proračunskih područja kao dopunu programima za izgradnju niskougljičnog gospodarstva; izražava žaljenje zbog nedostatka konkretnih ciljeva u znatnim dijelovima proračuna Unije;

236. poziva Komisiju da brzo razvije poticajno okruženje za prijelaz na niskouglično gospodarstvo prilagodbom njezinih uvjeta za ulaganja i okvira za potrošnju te instrumenata za inovacije i modernizacije u svim ključnim relevantnim sektorima;

Dio XXX. – tematsko izvješće Revizorskog suda br. 19/25 naslovljeno „Direktiva o poplavama: napredak u procjeni rizika, a u području planiranja i provedbe potrebna su poboljšanja”

237. poziva Komisiju da, u okviru svojih nadzornih ovlasti u skladu s Direktivom o poplavama, pri ocjenjivanju planova upravljanja poplavnim rizicima za drugi ciklus i naredne cikluse provjeri jesu li države članice utvrdile mjerljive i vremenski utvrđene ciljeve za mjere povezane s poplavama kako bi se omogućila procjena napretka u njihovu ostvarivanju u skladu s Direktivom o poplavama; poziva Komisiju da sa svim državama članicama podijeli primjere dobre prakse u utvrđivanju ciljeva;

238. poziva Komisiju da, u okviru svojih nadzornih ovlasti u skladu s Direktivom o poplavama, i prije drugog ciklusa Direktive o poplavama, procijeni i izvijesti jesu li države članice:

- utvrdile izvore financiranja za potrebna ulaganja u okviru planova upravljanja poplavnim rizicima i uspostavile vremenske rokove za njihovu provedbu u skladu s raspoloživim sredstvima;
- za mjere protiv poplava na međunarodnim riječnim sljevovima, razmotrile prekogranična ulaganja;

239. poziva Komisiju, u okviru svojih nadzornih ovlasti u skladu s Direktivom o poplavama i podijeljenim upravljanjem da sufinancira samo prioritetne mjere protiv poplava u skladu s budućim planovima upravljanja poplavnim rizicima kada se zahtijevaju sredstva Unije; postupak određivanja prioriteta koji primjenjuju države članice trebao bi se temeljiti na objektivnim i relevantnim kriterijima, uključujući:

- analizu troškova i koristi dobre kvalitete radi ostvarivanja najveće vrijednosti za uloženi novac i
- kada je relevantno, kriterij razmatranja prekograničnog učinka projekata;

240. poziva Komisiju da, u okviru svojih nadzornih ovlasti u skladu s Direktivom o poplavama i Okvirnom direktivom o vodama, zajamči usklađenost nove infrastrukture protiv poplava predložene u planovima upravljanja poplavnim rizicima država članica s Okvirnom direktivom o vodama;

241. poziva Komisiju da, u okviru svojih nadzornih ovlasti u skladu s Direktivom o poplavama i Okvirnom direktivom o vodama u svim slučajevima u kojima se zahtijeva sufinanciranje sredstvima Unije provjeri jesu li države članice provele analizu izvedivosti provedbe važnih zelenih mjera, pojedinačno ili u kombinaciji sa sivim rješenjima;

242. poziva Komisiju da, u okviru svojih nadzornih ovlasti u skladu s Direktivom o poplavama, provjeri obuhvaćaju li planovi upravljanja poplavnim rizicima mjere za poboljšavanje znanja i modeliranja u pogledu učinka klimatskih promjena na poplave;

243. poziva Komisiju da pri pregledu dokumenata potrebnih za drugi ciklus Direktive o poplavama u okviru svojih nadzornih ovlasti u skladu s Direktivom o poplavama provjeri jesu li države članice:
- procijenile i modelirale učinak klimatskih promjena na poplave u okviru studija i istraživanja;
 - razvile odgovarajuće alate za bolju analizu i prognoziranje:
 - a) kišnih poplava, uključujući bujične poplave;
 - b) poplava obalnih područja zbog porasta razine mora;
 - isplanirale fleksibilne mjere prilagođavanja razine zaštite po potrebi u slučaju kada učinak klimatskih promjena nije mjerljiv;
244. poziva Komisiju da pri ocjenjivanju planova upravljanja poplavnim rizicima za drugi ciklus provjeri jesu li države članice isplanirale mjere za:
- podizanje razine osviještenosti javnosti o koristima pokrivenosti osiguranjem od poplavnih rizika; te
 - povećanje pokrivenosti osiguranjem, npr. suradnjom javnog i privatnog sektora u području osiguranja od poplave;
345. poziva Komisiju da u okviru svojih nadzornih ovlasti u skladu s Direktivom o poplavama:
- provjeriti jesu li države članice upotrijebile svoje planove upravljanja poplavnim rizicima kako bi ocijenile u kojoj su mjeri pravila o planiranju uporabe zemljišta u državama članicama odgovarajuće osmišljena i u kojoj se mjeri ona djelotvorno provode na područjima ugroženima poplavama; te
 - državama članicama osigurati primjere dobre prakse i smjernice;

Dio XXXI. – tematsko izvješće Revizorskog suda br. 26/2018 naslovljeno „Niz kašnjenja u primjeni carinskih informatičkih sustava: što je pošlo po zlu?“

246. prima na znanje opažanja Revizorskog suda nakon evaluacije primjene carinskih informatičkih sustava;
247. pozdravlja analizu situacije i zaključke koje je predstavio Revizorski sud;
248. pozdravlja preporuke namijenjene Komisiji, usmjerene prema modernizaciji carinskih postupaka, ključnih za funkcioniranje Unije; cijeni pristup kojim se uzimaju u obzir lekcije naučene u okviru programa Carina 2020.;
249. ističe da Komisija, usprkos određenim dodatnim objašnjenjima i nesporazumima oko nekih primjedbi, prihvaća sve preporuke iznesene u tematskom izvješću Revizorskog suda;
250. Komisija za sljedeći program predviđa iznos od 950 milijuna EUR u sadašnjim cijenama, oko čega postoji konsenzus s Parlamentom, te je ključno da provedba bude

dovršena na vrijeme, u punom opsegu i u okviru financijskih ograničenja;

251. potrebno je uspostaviti stabilan višegodišnji strateški plan u kojem će se utvrditi strateški okvir i ključne etape za dosljedno i učinkovito upravljanje informatičkim projektima; u tom se planu trebaju ispravno utvrditi ciljevi, pokazatelji, raspored i potrebna financijska sredstva;
252. kad je riječ o početku novog VFO-a, treba postojati sinergija između nekoliko programa, primjerice Programa za borbu protiv prijevara u EU-u, programa FISCALIS i Carine 2020., kao i Fonda za integrirano upravljanje granicama, no postoji i potreba za procjenom negativnog učinka mogućih kašnjenja u provedbi jednog od elemenata na funkcioniranje cijelog sustava;
253. od ključne je važnosti provedba izrade proračuna na temelju uspješnosti kako bi se poboljšali rezultati i osiguralo postizanje ciljeva programa;
254. premda države članice nisu upotrijebile svojih 20 % udjela od carinskih prihoda, koji im pripada zbog troškova prikupljanja, za rashode povezane s provedbom carinskih informatičkih sustava, Odbor podržava prijedlog Komisije o vlastitim sredstvima, u kojemu se predlaže smanjenje tog udjela na 10 %;

Dio XXXII. – tematsko izvješće Revizorskog suda br. 31 naslovljeno „Dobrobit životinja u EU-u: premošćivanje jaza između ambicioznih ciljeva i praktične primjene”

255. poziva Komisiju, radi usmjeravanja budućeg djelovanja u području dobrobiti životinja, da:
 - provede evaluaciju strategije za dobrobit životinja za razdoblje 2012. – 2015., osobito u vezi s prijevozom živih životinja, kako bi utvrdila mjeru u kojoj su postignuti njezini ciljevi i jesu li primijenjene smjernice koje je pružila;
 - utvrdi polazne i ciljne pokazatelje kako bi mjerila i uspoređivala stupanj usklađenosti država članica sa zakonodavstvom u preostalim rizičnim područjima koja utvrdi na temelju navedene evaluacije;
 - razmotri koje bi se mjere trebale poduzeti na temelju zaključaka navedene evaluacije (primjerice, nova strategija ili akcijski plan i/ili preispitivanje zakonodavstva o dobrobiti životinja) te objavi rezultate obavljene procjene;
256. pozdravlja zaključak Revizorskog suda da je djelovanje Unije u području dobrobiti životinja poboljšalo poštovanje zahtjeva o dobrobiti životinja te pružilo potporu višim standardima s jasnim pozitivnim učinkom na dobrobit životinja, ako se provode na odgovarajući način;
257. preporučuje, u cilju boljeg pristupanja rizičnim područjima i širenja dobrih praksi, da Komisija:
 - osmisli strategiju za jamčenje provedbe kojom će se ojačati mehanizmi praćenja provedbe preporuka koje GU SANTE iznese kako bi se smanjilo vrijeme potrebno za osiguravanje toga da su poduzete zadovoljavajuće mjere u pogledu preporuka iznesenih nakon provedbe revizije i zajamčila primjena zakonodavnih odredbi, posebice onih koje su već dugo na snazi;

- zajedno s državama članicama utvrdi kako se alati dostupni u okviru sustava TRACES mogu upotrijebiti za potporu u pripremi analiza rizika za inspekcije prijevoza živih životinja i promicati primjenu smjernica o uporabi tih alata;
258. kako bi se ojačale poveznice između sustava višestruke sukladnosti i dobrobiti životinja, preporučuje da Komisija:
- pri provedbi revizija sukladnosti koje se odnose na višestruku sukladnost procijeni cjelovitost izvješća država članica u pogledu slučajeva neusklađenosti utvrđenih tijekom službenih inspekcija koje je obavilo isto kontrolno tijelo koje obavlja i provjere višestruke sukladnosti, primjerice unakrsnom provjerom rezultata službenih inspekcija i baze podataka o korisnicima na koje se primjenjuje višestruka sukladnost;
 - na temelju prethodno provedenih mjera dodatno ojača razmjenu najbolje prakse u području višestruke sukladnosti i obavještava države članice o nalazima revizija sukladnosti na temelju kojih su donesene odluke o uvođenju financijskih ispravaka zbog blagih sustava kazni u vezi s višestrukou sukladnošću;
259. kako bi se potaknula djelotvorna uporaba potpore ruralnom razvoju za dobrobit životinja, preporučuje da Komisija:
- pri odobravanju izmjena postojećih programa ruralnog razvoja, kao i pri odobravanju novih programskih dokumenata za programsko razdoblje ruralnog razvoja nakon 2020. godine, dovede u pitanje slučajeve u kojima države članice provode mjere za dobrobit životinja u sektorima za koje postoje dokazi o raširenoj neusklađenosti (primjerice podrezivanje repova svinja) i provjeri potencijalno preklapanje s privatnim programima koji uključuju slične obveze;
 - potiče države članice da razmjenjuju primjere dobre prakse u pogledu uporabe dodatnih, dobrovoljnih pokazatelja rezultata i učinka za mjeru za dobrobit životinja u okviru zajedničkog sustava za praćenje i evaluaciju koji će se upotrebljavati u programskom razdoblju nakon 2020. godine;
 - za programsko razdoblje nakon 2020. godine, pruži državama članicama strukturirane smjernice o tome kako upotrijebiti mjere ruralnog razvoja za potporu poboljšanim standardima dobrobiti životinja kako bi se poljoprivrednicima pružilo više poticaja za povećanje dobrobiti životinja u cilju iskorjenjivanja okrutnih praksi;

o

o o

260. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu te da je da na objavu u *Službenom listu Europske unije* (serija L).

